

[ВВЕДИТЕ НАЗВАНИЕ ОРГАНИЗАЦИИ]

QALIB YAĞLIVƏNDLİ

SƏNLİ ARZULARIM

Yeni Yazarlar və Sənətçilər Qurumu ilə
www.kitabxana.net – Milli Virtual
Kitabxananın e-nəşri N 67

2011

Milli Virtual Kitabxananın təqdimatında

QALIB YAĞLIVƏNDLİ

SƏNLİ ARZULARIM

(Poetik toplusu)

Elektron kitab

YYSQ - Milli Virtual Kitabxananın e-nəşri N 67 (2011)

Şəbəkə redaktoru və e-nəşrə hazırlayan:

Aydın Xan (Əbilov) - yazar-kulturoloq

YYSQ - Milli Virtual Kitabxana

Bakı - 2011

QALIB YAĞLIVƏNDLİ

SƏNLİ ARZULARIM

BAKI – "MBM" – 2010

**Ön sözün müəllifi və
redaktoru: *Könül Heydərova***

**Qalib Yağlıvəndli “Sənli arzularım”
Bakı, “MBM”, 2010, 150 s.**

Qalib Yağlıvəndli Füzuli rayonunun Yağlıvənd kəndində doğulub.

Bu kitabda onun bir qisim şeirləri yer alıb. O şeirlərində sevgini, həyatı, dünyanı dərk etməyə çalışır.

İSBN 978-9952-29-029-4

© Q.Yağlıvəndli

SÖZÜN QÜDRƏTİ

Sevən ürəklərə bu dünya dardır,
Buraxın mən gedim sonsuzluqlara.
Nəhəng fəzaalra sığmayan eşqim,
Heç yer kürəsində qərar tutarmı?

Bu misraların müəllifi Qalib Məmmədov (Yağlıvəndli) əlinizə aldığınız kitabla sizinlə ilk görüşə gəlib. Müəllif böyük yaradıcılıq enerjisi ilə yazıb-yaratdıqlarını şeir adlandırmır, yazdıqları onun ürəyinin səsi, qəlbinin döyüntüləridir.

Bəlkə də qələmə aldıqları Qalib Məmmədovun şeir dili ilə təhrifsiz, təmənnəsiz sevgi etirafının səmimi ifadəsidir. Çünki o, insandan, təbiətdən, dünyanın gərdisindən, fəsillərin yerdəyişməsindən, günün doğmasından, ayın batmasından, çiçəyin açmasından, bir sözlə hər nədən yazır yazsın yaradıcılığının mayasında sevgi durur — İlahi bir sevgi:

Çağır məni harda olsam gələrəm,
Sevincimi yalnız sənələ bölərəm.
Gelem, səni Tanrı kimi sevərəm,
Təki məni sevdiyini söylə sən.

Bu şeirlərdə təkcə İlahi eşqin ifadəsi deyil, həm də dünyəvi sevginin də təzahürləri özünü göstərir.

Bulud kimi göylərində sürünərəm,
Ləpə kimi sahilinə yüyürərəm,
Külək kimi əsib-əsib mən gələrəm,
Təki sənin sevgin mənə qismət olsun. — deyərkən

onun nə qədər səmimi bir etirafda bulunduğu gözdən yayınmır.

Axarlı — baxarlı Qarabağımızın səfali guşələrindən biri olan Füzuli rayonunun yağlıvənd kəndində dünyaya göz açan müəllifin elə “Yağlıvənd dastanı” adlandırdığı şeiri bir növ avtobiografik səciyyə daşıyır. Belə ki, burada böyük bir şəcərənin tarixi silsilə şəklində təqdim olunur və eyni zamanda bu əsər Yağlıvənd kəndinin — Qalib Məmmədovun dünyaya göz açdığı, boya— başa çatdığı və nə yazıq ki, indi həsrət qaldığı və gedə bilməsək də bizim olan bir kəndin xəritəsidir. Müəllif yurduna bağlılıqla əlaqədar özünə “Yağlıvəndli” təxəllüsünü götürmüşdür.

Kitab tərtibat baxımından da rezonans doğuracaq bir düzülüşdədir. Belə ki, Allahın, peyğəmbərin tərfi ilə başlanğıc bir növ klassik ənənələrə qayıdışdır ki, bu da tərifəşayan bir haldır. Sonda təqdim olunan “Azərbaycan dastanı” poeması ilə bir növ xalqımızın tarixi ən qədim dövrdən bu günümüzə qədər xronoloji ardıcılıqla və təbii ki, bədii şəkildə vərəqlənir.

Qalib Məmmədovun (Yağlıvəndli) yaradıcılığı haqqında bir neçə sözlə bitkin fikir formalaşdırmaq mümkünsüzdür. Söz elə böyük qüdrətə malikdir ki, onun vasitəsilə həqiqəti anlamaq olar. Tanrı da haqqı insanlara sözlə çatdırmışdır. Qalib Yağlıvəndlinin yaradıcılığı da haqqın səsidir.

Könül HEYDƏROVA

01.07.2010

TANRIYA ŞÜKÜR

Şükür Sənin qüdrətinə,Ulu Tanrım !
Bu dünyanı görmək üçün göz vermisən,
Bu dünyanı sevmək üçün qəlb vermisən,
Buludları saxlamaqçün dağ vermisən,
Meyvələri bitirməkçün bağ vermisən,
Aləmləri isitməkçün od vermisən,
Kainata işıq saçan Gün vermisən,
Haqqa doğru getmək üçün yol vermisən,
Oxumağa Quran kimi söz vermisən,
Dinləməyə əzan kimi səs vermisən,
Çəmənlərə çiçək kimi bar vermisən,
Qartallara uçmaq üçün göy vermisən,
Daim coşub çağlamağa çay vermisən,
Varlığını duymaq üçün ruh vermisən,
Cəlalına yetmək üçün can vermisən,
Ürəklərə qida kimi eşq vermisən,
İnsanlara bu neməti Sən vermisən,
Yaşanılan ömrü bizə Sən vermisən,
Qisməti də,taleyi də Sən yazmısan,
Şükür Sənin hikmətinə,Ulu Tanrım !

23.04.2010

ŞÜKÜR SƏNƏ XUDAYA

Ey aləmi Yaradan,
Şükür Sənə Xudaya.
Qaçan səni çağırar,
Qovan səni haraylar.
Kimin dadına çatıb,
Kimə kömək edəsən?
Çətin anda,xoş anda,
Hamı Səni səsləyir.
Bir az dara düşəndə,
Səndən imdad diləyir.
Bu dünyada hər şeyi
Verən də Sən,alan da.
Küll-aləmi yaradıb,
Əbədilik qalan da.
Bu dünyanın nemətin
Bizə qismət edənsən.
Axirətdə cənnəti
Bizə qismət edənsən.
Doğru yolu göstərib,
Tövbə qəbul edənsən.
Dağ,dərəni yaradan,
Asımanı yaradan.
Həyatı mənə verdin,
Şükür Sənə Xudaya.

30.03.2010

ÜZÜ NURLU MUHƏMMƏD

Haqq evinə merac edib gedən sən,
Müjdə ilə yer üzünə dönən sən,
Haqq sözünü bu dünyaya yayan sən,
Üzü nurlu, gözü nurlu Muhəmməd.

Tanrımızın son elçisi,rəsulum,
Nəbilərin nəbisisən,rəsulum,
Axirətdə pənahımız rəsulum,
Üzü nurlu, gözü nurlu Muhəmməd.

İlahidən aman dilə bizlərə,
Sən rəhmətə qovuşmusan min kərə.
Sənin eşqin çıraq olsun gözlərə,
Üzü nurlu, gözü nurlu Muhəmməd.

İlahinin sevgisini dadmışıq,
Cənnət ilə cəhənnəmi qanmışıq.
Halal nədir, haram nədir, bilməmişik,
Üzü nurlu, gözü nurlu Muhəmməd.

Rəhm olunsun gözəl həyat eşqinə,
Quran, Kəbə, imamların eşqinə,
Qoru bizi Uca Tanrı eşqinə,
Üzü nurlu, gözü nurlu Muhəmməd.

Sən durduğun məqam necə müqəddəs,
Göydən yerə gələn kəlam müqəddəs,
Sən olduğun bütün məkan müqəddəs,
Üzü nurlu, gözü nurlu Muhəmməd.

19-22.04.2010

ALLAHIN ŞAH ƏSƏRİ

Kainat Allahın möcüzəsidə,
“Təbiət Allahın şah əsəridi”.
Dəryalar Allahın hikmət güzgüsü,
Aləmdir Allahın baş təcəssümü.
Ceyranın qaçması, quşun uçması,
Toxumun boy atıb cücərməsi də,
Ormanın dağlara xalı sərməsi,
Ruhların duyması, gözün görməsi,
Qulağın eşidib, dilin ötməsi,
Çiçəyin açması, gülün qönçəsi,
İnsanın cənnətə düşmək həvəsi,
Yerin göy üzündə qərar tutması,
Ləpənin sahili qucaqlaması,
Durna qatarının səf bağlaması,
Günəşin dünyaya şəfəq saçması,
Çayların dağlardan düzə axması,
Yağışın, dolunun, qarın yağması,
Vulkanın dünyanı oda yaxması,
İlin kitab kimi vərəqlənməsi,
Yerin göyü, göyün yeri sevməsi,
Dualar oxuyan mələyin səsi,
Bunlar Allahımın möcüzəsidir.
Cənnətdən qovulub yerə gəlsə də,
Savabı buraxıb pislik etsə də,
İnsan bir-birinə sitəm etsə də,
Bütün yaratdığın sevəndir Allah,
İnsan da Allahın şah əsəridir.

12.04.2010

ATAM MƏNİM, ANAM MƏNİM

Qibləm mənim, Kəbəm mənim,
Atam mənim, anam mənim.
Qoruyucu bir mələyim,
Atam mənim, anam mənim.

Çiyimdəki xeyir yazan,
Pis əməli silib, pozan,
Şərəfətli, mələk donlu,
Atam mənim, anam mənim.

Qadaldan, bəlalardan
Duaları hifz eyləyən,
Xeyir xəbər, müjdə verən,
Tanrım mənim, elçim mənim.

Yollarımda şamtək yanan,
Sirat kimi körpü olan,
Pak, müqəddəs, uca qalan,
Atam mənim, anam mənim.

Xoş əməldən fərəh duyan,
Bizim üçün ömrün verən,
Hər çətinə sinə gərən,
Atam mənim, anam mənim.

16.02.2010

YAĞLIVƏND DASTANI

Alış babamın, Bəylər babamın, Səttar babamın, Qurban babamın və Heydər babamın ruhlarına ithaf edirəm

Mən gözlərimi bu dünyaya o torpaqda açmışam,
O torpağın ünvanı, adı Yağlıvənddir, Yağlıvənd.
O torpaqda iməkləyib, o torpaqda yerimişəm,
O torpaqda yıxılmışam, o torpaqda yüyürmüşəm.
O torpağı addım-addım gəzmək olub peşəm mənim,
O torpağı mən sevmişəm atam kimi, anam kimi.
O torpaqda doğulubdur babam mənim, atam mənim.
Bu torpağın yaşı neçə? Bəlkə min il, milyon ildir?
Saçlarımı sıgallayıb mənə dedi Qurban babam :
“-Min ildir ki, insan burda məskən salıb, mənim balam.
Bu torpaqda öz evini ucaldıbdır Alış baban,
Bu torpaqda doğulmuşuq, böyümüşük, boy atmışıq.
Bu torpağı qoru, oğul, bu torpağın qədrini bil,
Bu torpaqdır ataların, babaların ocaq yeri.
Düşmənlərə sinə gərən ər oğullar yetiribdir,
Teymur burdan yan ötübdür, Qacar burda qan qusubdur.
Bu torpağa uzananda xain əllər kəsilibdir,
Bu torpağa kəm baxanın iki gözü tökülübdür.
Bu torpaqda yaşayanlar soy-kökünü dəyişməyib,
Qadınlar da kişilərtək alçaqlara baş əyməyib.
Hər bir zaman səmasında qartal uçub, şahin səkib,
Çöllərində boz qurd gəzib, aslanları nərə çəkib.
Bu yerlərə yad olubdur ala qarğa, qorxaq tülkü.
İndi sənə söhbət açım Yağlıvəndin çöllərindən,
Dağlarından, dərəsindən, çəməndəki çiçəklərdən.
Birgə gəzək qarış-qarış Yağlıvəndin torpağını :
-Üzü Günəşə baxanda qarşıdakı Ərgünəşdir,

Sağındadır Xəzəz dağı, bir yanında Ağamurad.
Solundadır Qaraquzey, yanındakı Ağasənəm,
O gördüyün Yelli Gədik, buradakı Arazölən.
Quzeydəki dərələrdir kəklik uçan yurd yerləri,
Yazın gözü, Taxta düzü, Güllü dərə, Nərgiz təpə,
Düzənlərə çiçəklərdən öz ətrini səpə-səpə,
Bülbül kimi sevənləri çağırır öz görüşünə.
Kəmər kimi qucaqlayıb incə belin Ağoğlançay,
Ayağını yuyub gedir Hacısəfər, Köndələnçay.
Bulaqlardan axıb gələn Zəməm suyu, içən bilir,
Böyük Dərə kəkotunun, bənövşənin məskənidir.
Mənim elim yaylaqlara köç eyləyib, binə qurar,
Körpə uşaq, qız-gəlinlər təbiətdən ləzzət alar.
Salvartıda, Papaqdaşda, Qoca Kirsədə, Yonqarçada,
Düzülübdür alaçıqlar, komacıqlar çay boyunca”.
Babam mənə söyləmişdi bizim elin tarixini,
Babam mənə göstərmişdi yurd yerimi, ellərimi.
Aylar keçdi, il dolandı, göy üzünü bulud aldı,
Yurdun xoşbəxt günlərinə fəlakətlər qucaq açdı.
İgid-igid ər oğullar silahına sarılıraq,
Babalardan qalan irsi qorumaqçün savaşıdılar.
İl-illərə calandıqca göy üzündən ölüm yağdı,
Gül bitirən bu torpağa ərənlərin qanı axdı.
Qızıl güllə oğulların sinəsini deşən zaman,
Balasının əzabını görən qoca ana kimi,
İnildədi, qışqıraraq qan ağladı Yağlıvəndim.
Yad əlləri kəsən qılınc öz içindən uzananı
Kəsəmmədi, düşmənlərin çaxmağına qov qoyanı.
Xəyanətə, həm fitnəyə qurban oldu mənim elim,
Erməninin mərmisindən viran oldu mənim elim.
İndi mənim yurd yerimdə ermənilər od qalamış,
Ev-eşiklər yağmalanmış, dağıdılmış, viran olmuş.
Bəd duaya, bəd nəzərə, bəd gözəmi gəldi elim?
El-obamı dağıdanı doğrayaram dilim-dilim.

Damarımda ataların, babaların qanı axır,
Biləyimdə aslanların, pələnglərin gücü vardır.
Döyüşəcəm, vuruşacam, ermənini məhv edəcəm,
Qovub-qovub, harda gördüm dığanın başın kəsəcəm.
Erməninin gorun qazıb yerində bostan əkəcəm,
Babaların perik düşən ruhu üçün dua olsun.
Ermənidən azad edib babaların torpağını,
Yağlıvənddə qaldıracam Azərbaycan bayrağını.
15-22.12.2009

KÖNÜLÜMƏ

Könül verdim gözəl üzlü yarıma,
Könül sevən təmənnasız sevgidir.
Könül üçün təmiz sevgi qidadır,
Könülümə aşiq olan mənəm, mən.

Könül gülür, ürəklərə eşq salır,
Könül verib, könül almaq xoş olur,
Könül sevmir, ürək yenə boş qalır,
Könülümə aşiq olan mənəm, mən.

Könüllərdən qəlbə yollar ucalar,
Könlü olsa daş çevrilib ləl olar,
Könül sevən gözəl-göyçək yar olar,
Könülümə aşiq olan mənəm, mən.

02.03.2010

SƏN KİMSƏN MƏNİM ÜÇÜN?

Könül xanıma

Daxilimdən gələn səssən,
Həyat verən bir nəfəssən.
Ürəyimin son vurgusu,
Sevinc dolu bir duyğusu.

Dodağımdan qopan son söz,
Damarımda son damla qan,
Gözümdəki son işıqsan,
Ömrümə bir yaraşıqsan.

Səhralara yağan yağış,
Taleyimə gələn alqış,
Xəstə canın son əlacı,
Sən ruhumun son bağısan.

04-05.06.2009

QAYIT SEVGİLİM

Səndən sonra gündüzüm gecə olub,
Qayıt gecəm gündüz olsun, sevgilim,
Səndən sonra Günəş batıb, Ay solub,
Gəl, ömrümü nura bələ, sevgilim.

Yenə şair qəlbim cuşa gəlir,dir,
Sənsiz bağrımı ah-fəğan dəlibdir,
Ömür çəmənimin gülü solubdur,
Qayıt yarama məlhəm ol, sevgilim.

Gözlərimdə gözlərinin izi var,
Barmağımda saçlarının izi var,
Qulağımda gülüşünün səsi var,
Qayıt ömrümün sədası, sevgilim.

Heç başsız bədən, ruhsuz can olarmı?
Yaz olmasa güllər çiçək açarmı?
Günəşsiz heç Ay şəfəqin saçarmı?
Qayıt keçənləri qaytar, sevgilim.

Qayıt intzarlara son qoyaq daha,
Qayıt arzulara çataq bir daha,
Qayıt eşq bədəsin içək bir daha,
Qayıt ömrümün mənası, sevgilim.

Qayıt ürəyimin vuran qüvvəsi,
Qayıt həyatımın ömür nəşəsi,
Qayıt, ey ömrümün ilham pərisi,
Qayıt !Qayıt !Qayıt !Bir daha qayıt !!!

12.08.2000

SƏNİNÇÜN YAŞAMAQ İSTƏYİRƏM, MƏN

Sənin gözlərində bir məna var ki,
Onu kövrək qəlblə oxuyuram mən.
Müşk-ənbər qoxuya ipək saçını,
Yalnız xəyallarda oxşayıram mən.

Səni görən gündən aşiq olmuşam,
Eşqi, məhəbbəti mən də dadmışam,
Hicranın oduna daim yanmışam,
Bir gün vüsalına çatacağam mən.

Səni görən zaman səhər açılır,
Ömür göylərimə Günəş doğulur,
O xoş gülüşlərin qəlbimə dolur,
Sanki muğamatı dinləyirəm mən.

Səni görməyəndə rəngim saralır,
Halım da günbəgün pərişan olur,
Səni görən kimi gözlərim dolur,
Bəzən sevincimdən ağlayıram mən.

Sən mənim qismətim ömür payımsan,
Yerdə qibləgahım, göydə ayımsan,
Mənim həyatımda tale yazımsan,
Sənin xəyalınla yaşayıram mən.

Sənsən ömrümün eşqi,nəşəsi,
Tükənib-bitməsin həyat həvəsi,
Gözəl, görməyəsən nakəs nəfəsi,
Səninçün yaşamaq istəyirəm mən.

12.08.2000

ÜRƏYİMİN SÖZÜ

Seyr edəsən Qarabağın düzünü,
Axtarasan dostlarının izini,
Görcək yarın şirin-şəkər üzünü,
Söyləyəsən ürəyinin sözünü.

Bulaqların saf suyundan içəsən,
Gözəllərin ürəyinə köçəsən,
Yarla birgə evinizə qaçasan,
Həqiqətə çevirəsən arzunu.

Meşələrdə birgə cığır salasan,
Həmişəlik yarla birgə qalasan,
Məhəbbətdən oxuyasan, deyəsən
Söykəyəsən yanağına üzünü.

Çəmənlərdən çiçəkləri üzəsən,
Yarın üçün gözəl çələng hörəsən,
Yar nazına, işvəsinə dözəsən
Sonra isə söyləyəsən sözünü.

Əridəsən Kirs dağının buzunu,
Axtarasan elin gözəl qızını,
Onu görcək toplayasan özünü
Söyləyəsən ürəyinin sözünü.

14.08.2000

BELƏ İNCİDƏRMI SEVƏN SEVƏNİ

İlahi qüdrətdən yaradıb səni,
Belə incidərmi sevən sevəni?
Salmısan Məcnuntək çöllərə məni,
Çöllərə salarmı sevən sevəni?

Gözünün rəngindən gecə yaranır,
Gülüşündən dünya nura boyanır,
Səni görməyəndə ruhum dayanır,
Yalnız qoyarmı heç sevən sevəni?

Hörükləri dal gərdənə salmısan,
İnan, gülüm, ilk sevdiyim olmusan,
Qəlbimdə sən məhəbbətlə qalmısan,
Sən də sevärmisən səni sevəni?

Eşqimin ilk nübarısan sevgilim,
Həyatımın tacıdır sevgilim,
Səadətdir ən gözəl var sevgilim
Belə incidərmi sevən sevəni?

Gəl sən heç bu qədər incitmə məni,
Vurginən şeşpəri, əmud, nizəni,
Sonra da alginən bu aşiq canı
Atəşə salarmı sevən sevəni?

14.08.2000

SƏNƏ AŞİQ OLMUŞAM

Səni görəndən bəri,
Halım olub pərişan,
Sənə aşiq olmuşam.
Çoxmu çəkəcəkdir, gülüm, bu hicran?!
Yazıram ki, sən də agah olasan.
Sevirəm səni, Günəş Ayı sevən kimi,
Sevirəm səni, göz işığı sevən kimi,
Sevirəm səni, bülbül gülü sevən kimi,
Sevirəm səni, ürək qanı sevən kimi,
Sevirəm səni, ruh canı sevən kimi,
Sevirəm səni, pərvanə şamı sevən kimi.
Bunları yazıram ki,
Gülüm sən də biləsən.
Səni sevən aşiqə,
Cavabı göndərəsən.
Sevirəm səni
Sevirəm səni

13.08.2000

KAŞ

Dünyanı yaşadan ulu məhəbbət,
Sevgilimin qəlbində bitəydin, kaş!
Ay sevgidən coşub-daşan ürəyim,
Həmişə belə coşub-daşaydın, kaş!

Ay həyat eşqiylə çağlayan qəlbim,
Bahar nəfəsiylə çağlayan ruhum,
Büllur sulardan da pak olan eşqim,
Sonsuz fəzalara yol açıydın, kaş!

Ay daim məhəbbət axan gözlərim,
Hamıya bir örnək olan sözlərim,
Sevgidən bəhs edən xoş əməllərim,
Hər zaman bax beləcə qalaydın,kaş!

Sevgim ağ yelkənli gözəl bir gəmi,
Səyahət eyləyir yarın qəlbini,
O üzür,dağılır könlümün qəmi,
Ay könlüm, daim xürrəm olaydın, kaş!

04.07.2001

MƏRDÜMAZARLARIN XASİYYƏTİ

Axtarmaqla deyil mərdümazarı,
Gəlib çıxacaq tutanda azarı.
Paxıllıqdan partlayıb öləcəkdir,
Xoşbəxtliklər gələndə sənə sarı.

Sən sevinəndə o,qəmgin olacaq,
Səni şad görəndə rəngi solacaq,
Toy-düyündə gözü yaşla dolacaq,
Kinlə,hirsələ baxacaq sənə sarı.

Duruşunda,baxışında bir nifrət,
Hər sözündə,söhbətində küdurət,
Onunla söhbət etmək özü dəhşət,
Heç əksilməsin canının azarı.

Özündən yüksəkdə duran görəndə,
Yoldaşları şənənəndə, güləndə,
Bağçada gül açıb, bülbül ötəndə,
Rəngi heyva kimi olar sapsarı.

Yoldaşın əziyyətindən həzz alar
Sönmüş közü daim eşər, qurdalar.

-- ----- -----

Bu dünyada paxıl insan qalmasın,
Paxılları görüm heç sağ qalmasın,
Fələk əli nahaq qılınc çalmasın,
Bağlansın yolları mərdümazarın.

12.08.2000

HƏKİM QIZ

Ey həkim qız, gözəllikdə tayın yox,
Əllərini kaş alaydım əlimə.
O xoş sözdün, xoş baxışın, gülüşün,
Məlhəm olub yayılıydı qəlbimə .

Bu nə qaşdı, bu nə gözdü, İlahi?
Belə gözəl görməmişəm vallahi.
İlk baxışdan sevdim onu, İlahi,
Məhəbəti kök salıbdır qəlbimə.

Gözəl,səsin sanki abi-Zəməmdir,
Kirpiklərin oxdur, qaşın kamandır,
Səndən vüsal almaq özü gümandır,
Baxışından sevgi yağır qəlbimə.

Ey həkim qız, bil, mən eşq xəstəsiyəm,
Əlindən məlhəm alıb içəsiyəm.
Qızılgülün butası, qönçəsisən,
Sənin eşqin yığılıbdır qəlbimə.

Ey həkim qız,adın mənə naməlum,
İxtiyarım yoxdur yanına gəlim,
İzn versən saçına toxunsa əlim,
Sanki Günəş doğulardı qəlbimə.

Ey həkim qız, bil, mən eşq xəstəsiyəm,
Sənin əlinlə şəfa tapasıyam.
Sən mənimçün inan ümid payısan,
Məlhəm olub yayılıydın könlümə.

12.08.2000

MƏHƏBBƏT

İnsanı həyata bağlayan qüvvə,
Yeri cazibədə saxlayan qüvvə,
Bütün qüvvələri toplayan qüvvə
O, nədir? Məhəbbətdir ! Məhəbbətdir !

Ömrü xoşbəxtliyə aparan qüvvə,
Ruhumu canımda saxlayan qüvvə,
İnsanı hər zaman haqlayan qüvvə
O, nədir ? Məhəbbətdir ! Məhəbbətdir !

Ömrü başdan sona yetirən qüvvə,
Sevəni arzuya çatdıran qüvvə,
İnsanı hər zaman haqlayan qüvvə,
O, nədir? Məhəbbətdir ! Məhəbbətdir !

Zamanlar keçsə də sönməyən qüvvə,
İnsanlar dönsə də dönməyən qüvvə,
Ölçü vahihdi də olmayan qüvvə
O, nədir? Məhəbbətdir ! Məhəbbətdir !

Kainatı məhvərinde saxlayan,
İki qəlbi bir-birinə bağlayan,
Bizi xoş günlərə səsləyən qüvvə,
O, nədir? Məhəbbətdir ! Məhəbbətdir !

Vəfasızlıq görən zaman sızlayan,
İnsanları bərkde-boşda yoxlayan,
Ölçü vahidi də olmayan qüvvə
O, nədir? Məhəbbətdir ! Məhəbbətdir !

04.07.2001

O HİSSİN QƏDRİNİ BİLƏN DEYİLSƏN

Gərək açmayaydım o hissi sənə,
O hissin qədrini bilən deyilsən.
İblissən, şeytansan, bilmirəm kimsən,
Sən həmin sevdiyim xanım deyilsən.

Eşqdən, məhəbətdən sən heç danışma,
Sevirəm söyləyib, məni aldatma,
Yalandan qəlbini qarşımda açma,
O hissin qədrini bilən deyilsən.

Mələk paltarını geyib gəzsən də,
İşvə, naz sataraq qəlbi əzsən də,
Necə görünsən də, nə cür baxsan da,
Mənim o gördüyüm xanım deyilsən.

Mehriban, mehriban baxıb gülsən də,
Xoş danışib, şirin söhbət etsən də,
Özünü hurilərə bənzətsən də,
Amma tanıdığım xanım deyilsən.

Uğrumda ölməyə hazır olsan da ,
Ürəyimdə əbədiyyən qalsan da,
Bundan sonra nə qədər ucalsan da,
Sən mənim sevgimə layiq deyilsən.

07.03.2005-11.10.2009

SƏNİ MƏNİM KİMİ SEVƏN OLARMİ ?

Sənə məhəbbətim sonsuzdur, gülüm,
Səni mənim kimi sevən olarmı?
Mənəm səndən ötrü alışıb yanan,
Söylə, məhəbbətsiz könül olarmı?

Sən məni salmısan eşqə, bəlaya,
Dərdimi deyirəm ulduza, aya,
Yuxusuz gecələr gəlməz heç sayə,
Sənsiz gecə ötüb gündüz olarmı?

Qara saçlar dağılıbdır üzünə,
Ayaq saxla baxım ala gözünə,
Bir qulaq as bu aşiqin sözünə,
Sənsiz bu dünyada qalmaq olarmı?

Aşiq olmayanlar ancaq dəlidir,
Məcnunu çöllərə salan Leylidir,
Kərəmi odlara salan Əslidir
Gözəl sevgilisin oda salarmı?

20.08.2000

GÖZƏL QIZ...

Əlini əlimə ala bilsəydim,
Gecələr yuxuna gələ bilsəydim,
Sevirəm sözünü deyə bilsəydim,
Elə bilərdim ki, dünya mənimdir.

Çəməndən çiçəyi birgə dərsəydik,
Səninçün çələngi birgə hörsəydik,
Hicranın ürəyin birgə üzsəydik,
Elə bilərdim ki, həyat mənimdir.

Birgə sevinib ,birgə gülsəydik,
Sevinci, kədəri birgə bölsəydik,
Həyatın kamını birgə alsaydıq,
Elə bilərdim ki, Günəş mənimdir.

Səndən “hə” cavabını alsaydım,
Sonra da anama gəlin olsaydın,
Həyatda həmişə birgə qalsaydıq,
Elə bilərdim ki, cənnət mənimdir.

Məhəbbətim ürəyinə axsaydı,
Anam barmağına üzük taxsaydı,
Baxışların daim gülüş saçsaydı,
Elə bilərdim ki, dəniz mənimdir.

Hər səhərlər qapımızı açsaydın,
Görüşəndə gülümsəyib baxsaydın,
Sevgi olub ürəyinə axsaydım,
Elə bilərdim ki, həyat mənimdir.

13.08.2000

QORXULU SUAL

Ömrümün qapsını döydükcə illər,
Ürəyimdə sanki qorxu oyanır.
Ötən günlərimə nəzər saldıqca,
Qəlbimdə birdən bu sual yaranır :
Nə tez gəlib keçir bizim ömrümüz?

Yenə günlər keçir, saatlar keçir,
Zaman dövr eləyir öz axarıyla,
Fəsillər dəyişir, illər ötüşür,
Bircə dəyişməyən həmin sualdır :
Nə tez gəlib keçir bizim ömrümüz?

Bir zaman qayğısız uşaq idik biz,
Bu gün tələbəyik, sabah həkimik,
Görürsüz hamısı dəyişib gedir,
Bircə dəyişməyən həmin sualdır :
Nə tez gəlib keçir bizim ömrümüz?

27.04.2001

QARABAĞDAN NİYƏ YAZMIRSAN

Əmim Aliş Qarabağlıya

Qalib, deyirsən ki, qarabağlıyam,
Bəs, o, Qarabağdan niyə yazmırsan?
Düşmən tapdağında inləyib qalan
O, ulu yurdundan niyə yazmırsan?

O dağıdılaraq evləri yanan,
Yaşıl çəmənləri qana boyanan,
İnci bulaqları kimsəsiz qalan
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Şuşa kimi uca beli qırılan,
Laçın kimi tərən yurdu dağılan,
İndi sinəsində düşmən yurd salan
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Füzulitək gözəl eli talanan,
Ağdamtək qala qapısı alınan,
Sinəsi igdlər qəbrinə dönən
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Qaçaq Nəbinin yurdu Qubadlıdan,
Xan çinarlar bitirən Zəngilandan,
Gözəl Cəbrayılı düşmənə qalan,
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Tarixin qan yaddaşı Xocalıdan,
Elimin namus daşı Kəlbəcərdən,
Qalaların qalası Əskərandan,
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Qocaman yurd yerimiz Xocavənddən,
Torpağın gözü olan Yağlıvənddən,
İgidlərin qanı axan Ağdərədən,
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Dərd əlindən başı ağarmış Kirsdən,
Xan ocağından, ulu Xankəndindən,
Torpağa tökülən şəhid qanından,
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Yanıb xarabaya dönən evlərdən,
Əcdadların dağıdılan qəbrindən,
Mərmiylə vurulan gözəl vətəndən,
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Atəşkəs adıyla itən qeyrətdən,
“Qaçqın” damğasıyla çəkilən dərdən,
Ağlayıb-inləyən bu yurd yerindən
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

Babaların qəbrin azad etməkdən,
Qarabağ uğrunda cihad etməkdən,
Şəhid ruhuna dua etmək üçün
Ulu Qarabağdan niyə yazmırsan?

04.07.2001

BAĞ MƏNZƏRƏSİ

Payız vaxtı girsən bağa,
Baxsan sola, baxsan sağa,
Bar gətirən ağaclarda
Hər rəngdə meyvə görərsən.

Bu almadır al-qırmızı,
Bu heyvadır qızılı sarı,
Sarı ərik, göy gavalı
Yerə əyib budaqları.

Albalının rəngi aldı,
Üzümlərin dadı baldı,
Əzgillərdə gözüm qaldı,
Qoz-fındıqdır bağın barı.

Meyxoş nar, ləziz giləs,
Armudlardan doymaq olmaz,
Şaftalının, al zoğalın
Tükənməsin belə varı.

Püstə, badam, şabalıdlar,
Göyəm, alça, portağallar,
Bu bağların nemətidir,
Bizm elin sərvətidir.

15.12.2002

HƏYATIN QƏRİBƏLİYİ

Həyat, sənin işin çox qəribədir.
Nadana qol verib, sən qanad verdin,
Mərdi buxovlayıb zindana saldın.
Namərdin bostanın faraş eylədin,
Mərdi bir tikəyə möhtac eylədin.
Namərdi işıqlı dünyaya saldın,
Mərdin çırağını əlindən aldın.
Sən mərdi namərdə diz çökdürənsən,
Mərdin xörəyinə zəhər tökənsən.
Namərdə mülk verdin, xaniman verdin,
Mərdin komasına tufanla girdin.
Mərdə əzab verər gərdişin sənin,
Namərdlə tutuşar dostluğun sənin.
Mərd mərddir dözəcək bu möhnətlərə,
Sən namərdə göstər öz gərdişini.
Sən namərd, o namərd, birlikdəcə siz,
Mərdi qova-qova namərd etməyin.

19.12.2002

QƏMLİ XATİRƏ

Çevrilib baxdıqca ötən günlərə,
Yadıma qəmli bir xatirə düşür.
Ürəyim dərdimi yazmaq istəyir,
Əllərim, qollarım yanıma düşür.

İlk dəfə qəlbimi ona açanda,
“Hə” cavabın alıb, evə qaçanda,
Sevincimə bir sevinc də qatanda,
Elə bilirdim ki, arzuya çatdım.

Yazın bir günüydü biz görüşəndə,
Onunla birgə əhd-peyman kəsəndə,
Məhəbbət badəsin birgə içəndə,
Sanki bu dünyaya təzədən gəldim.

Hər səhərlər o qarşıma çıxanda
Əlləriylə əllərimi sıxanda,
Məhəbbətlə dönüb mənə baxanda,
Elə bilirdim ki, vüsala çatdım.

Qara saçlarına sığal çəkəndə,
Ürəyimə eşq toxumun səpəndə,
Gülüşləri ətrafa nur saçanda,
Elə bilirdim ki, bu əbədidir,

Mən elə bilirdim o bir mələkdir,
Ürəyimdə olan arzu, diləkdir,
Həyatda daima mənə gərəkdir,
Onu sevmək həyatı da sevməkdir.

Elə bilirdim ki, Böyük Yaradan,
Onu mənim üçün pay yaratıbdır.
Elə bilirdim ki, bir an ayrıca,
Yaşaya bilmərik biz bu həyatda.

Bir gün təsadüfən küçə tinində,
Gördüm onu bir özgənin yanında.
Özgə onun qucaqlayıb belini,
Alıb öz əlinə incə əlini.

Bunu görcək halım pərişan oldu,
Bütün aləm qaranlığa qərq oldu.
Çəməndəki bütün çiçəklər soldu,
Bütün dünya sanki xəyala döndü.

Kaşki həmin yerə mən getməyəydim,
Həmin o küçədən mən ötməyəydim.
Ürəyim dərdimi yazmaq istəyir,
Əllərim, qollarım yanıma düşür.

Gördükcə, ey gözəl, ala gözünü,
Qəlbimdə təkrarən məhəbbət bitir.
Ötdükcə qarşımdan hər an, hər səhər,
Yadıma qəmli bir xatirə düşür.

Kaşki qayıdaydı ötən günlərim,
Bir də o əllərdən tuta biləydim,
Lalə yanağından öpə biləydim,
Elə bilərdim ki, vüsala çatdım.

29.08.2000—09.09.2000

ÜRƏYİMƏ GƏLSƏNƏ

Könül xanıma

Bağlamışam ürəyimin yolunu,
Açarını gəl verərəm mən sənə.
Bir sevginin mənzilidir ürəyim,
Orda bina etmək üçün gəlsənə.

Dərd-kədərin son limanı ürəyim,
Eşq-məhəbbət asımanı ürəyim,
Sevənlərin görüş yeri ürəyim,
Sən də mənə görüşməyə gəlsənə.

Xoş əməllər tarlasıdır ürəyim,
Eşq bitirən çəmən zardı ürəyim,
Məni sənə hey bağlayır ürəyim
Sevgilinlə qovuşmaga gəlsənə.

29.10.2009-05.11.2009

SEVGİLİMİN GÖZLƏRİ

Könül xanıma

Ürəyimə gedən yolun qapısı,
Sevgimizin şahididir gözlərin.
Ürəyimi Könülümə bağlayan
İlahinin varlığıdır gözlərin.

Yerdə,göydə şəfəq saçır gözlərin,
Qalibi də cəzb edibdir gözlərin,
Həyatımın şən səsidir gözlərin,
İki sevgi nəğməsidir gözlərin.

Sevgimizin yuvasıdır gözlərin,
Ürəyimin aynasıdır gözlərin,
Məhəbbətin zindanıdır gözlərin,
Naz-qəmzəli, ədalıdır gözlərin.

Cəlladmıdır sənin ala gözlərin?
Qorxuram ki, oda sala gözlərin,
Ürəyimin sevgisidir gözlərin,
Daim belə nurlu qala gözlərin.

Təbiətin rəngləridir gözlərin,
Çiçəklərin çələngidir gözlərin,
Bəlkə məni unudacaq gözlərin?
Göz yaşından uzaq olsun gözlərin.

Qəlbə sevgi oyadacaq gözlərin,
Öldürəcək, yaşadacaq gözlərin,
Gözlərimlə qovuşacaq gözlərin,
Mənə sevgi pay verəcək gözlərin.

05.11.2009

GECƏ VƏ DƏNİZLƏ SEVGİLİMİN İLK GÖRÜŞÜ

Könül xanım

Həzin əsən sərin külək,
Ləpələrin zümzüməsi,
Köpüklənən ağ ləpələr,
Qayalara çırpılaraq,
Mirvaritək parçalanıb,
Yuyur qoca qayaları.
Mən yarım ilə sahildəyəm,
Heyranlıqla mənə baxır,
Gözlərindən sevgi axır.
Sanki suya ulduz yağır,
Gecə keçir, kədər qaçır.
Çünki yarın şirin səsi,
Bədəninin hərarəti,
Mənə olan məhəbbəti,
Ayda nuru artıraraq,
Ləpələri coşduraraq,
Məhəbbətin limanında,
Üfüqlərə bir yol açır,
Coşan dəniz sakitləşir.
Çünki iki sevgilinin
Görüşdüyü bu məkanda
Ayla dəniz, aydın gecə,
Qoca qaya, əsən külək,
Köpüklənən bəyaz ləpə
Bu sevgiyə şahid olur.

06.11.2009

SƏNİ SEVİRƏM

Könül xanıma

Səni sevirəm, Allahı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, həyatı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, dünyanı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, insanı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, anamı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, özümü sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, yağışı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, ümmanı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, səmanı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, havanı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, qayanı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, boranı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, şaxtanı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, dumanı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, axirəti sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, cənnəti sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, çiçəyi sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, vətəni sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, sevinci sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, şadlığı sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, qəmdən uzaq olmaq üçün,
Səni sevirəm, kədərlərdən qaçmaq üçün,
Səni sevirəm, sənə xoşbəxt olmaq üçün,
Səni sevirəm, sən məni sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, mən səni sevdiyim üçün,
Səni sevirəm, çünki sən olduğun üçün.

16.11.2009

KƏRƏM FƏRYADI

Bir gün xəstələrimdən biri mənə dedi ki, ermənilər “Əsli və Kərəm”ə bir film çəkiblər. Kərəm yanır, fəryadı aləmə yayılır. Keşişlər Kərəmin yanında dairəvi duraraq bu mənzərəyə baxıb gülürlər. Kərəmin tüstüsü Allahın yanına qalxır. Vallah bunu görəndən sonra toyda “Yanıq Kərəmi”yə oynamaq günahdır.

Əslinin yaxası açılmadı ki,
Kərəmin tüstüsü ərşə çıxmaya.
Bir düymə nə idi, açılmadı ki,
İndi qızlar çılpaq gəzir dünyada.

Keşiş qisas aldı namərdcəsinə,
Əsli oda saldı yazıq Kərəmi.
O düymə bizimçün ibrət daşdı,
İndi qızlar çılpaq gəzir dünyada.

Niyə odlanmayırsınız indi cavanlar?
Axı Kərəm kimi yanmamaq olar?
İsmətdən alışıb yandı Əsli də,
İndi qızlar çılpaq gəzir dünyada.

Çalınır məclisdə “Yanıq Kərəmi”,
Kərəmin fəryadı göyə yüksəlir.
Oynayırsınız göbəyi açıq qalanlar,
Kərəmin ruhu da dərdədən qan ağlar.

Sümüyü oynatmağa gətirən hava,
Heç də mahnı deyil, musiqi deyil.
Min ildən bəridir, oynadığımız
Erməni fitnəsi, Kərəm naləsi.

Çalma “Yanıq Kərəm”i, əl saxla sən,
Kərəmin fəryadı, naləsidir bu.
Mizrab toxunanda simdən çıxan səs,
Ah-fəryad qoparan Kərəm səsidir.

23.11.2009

BƏSDİR DAHA, YETƏR ARTIQ

Qarabağlılara

Hanı bizim namusumuz, qeyrətimiz?
Yurd-yuvamız erməninin əlindədir.
Yandırılan, dağıdılıb, viran olan,
Kənd-şəhərlər erməninin əlindədir.

“Lazım olsa qanla azad edəcəyik !”
Babaların, nənələrin qəbirləri,
Yağlıvəndin bulaqları, yaylaqları,
Nə olsun ki, erməninin əlindədir?

Yardım ilə yaşamağı ar bilmirik,
Orda-burda ağlamağı ar bilmirik,
Sözdə deyirik :”Qarabağı vermirik !”,
Bax ! Qarabağ erməninin əlindədir.

Şuşanı da, Laçını da pay vermişik,
Füzulini Ağdamına tay vermişik,
Cəbrayılı, Qubadlıni bac vermişik,
Xocalımız erməninin əlindədir.

Bəs biz nə vaxt özümüdə gələcəyik,
Başımıza gələnləri görəcəyik,
“Bəsdir daha, yetər artıq !”-deyəcəyik?
Bu torpaqlar, bu yurd yeri, ana vətən
Axı niyə erməninin əlindədir?

30.01.2002-12.09.2009

DƏNİZ LÖVHƏLƏRİ

Könül xanıma

Asta-asta əsir külək,
Dalğalanır mavi dəniz .
Oxuyur öz nəğməsini,
Çox həvəslə su pərisi.

Şairə də ilham verir,
Ləpələrin şirin səsi.
Bu nəğməyə qarışıbdır,
İpək qumun zümzüməsi.

Günəş çıxır, nur doğulur,
Könüllərə fərəh gəlir.
Ənginlikdən gələn dalğa,
Sahildəcə dincin alır.

Günəşin al şəfəqləri,
Ləpələrdə bərq vuraraq,
Təbiətdə cilalanmış
Gümüş kimi parıldaıdır.

Günəş artıq qürub edir,
Gecə qara pərdə çəkir.
Şən nəğməli gözəl dəniz,
İndi qorxu bəstələyir.

Göy üzündə ay görünür.
Ayın soyuq baxışları,
Ləpələrlə qucaqlaşır.
Sanki göydən ulduz yağır.

Dəniz coşur, dalğa qalxır,
Çırpır, döyür sahilləri.
Səhər gəlir, Günəş doğur,

Eşidilir pərilərin
Şən nəğməsi, zümzüməsi.

26.11.2009

YARPAQ ÖMRÜ

Könül xanıma

Budaqdan tökülən o yarpaqdımı,
Yoxsa taleyimın vərəqləridir?
Tapdanıb əzilən xəzəlin səsi,
İtən arzuların son nəğməsidir.

Ömür kitabımın vərəqi kimi,
Niyə saralırsan, niyə solursan?
Ay payız, ağacın yarpaq saçını,
Qəddar düşmən kimi niyə yolursan?

Taleyin gərdişi görün necədir?
Ağacı bəzəyən yaşıl yarpaqlar,
Bir gün qorxa-qorxa torpağa düşür,
Ayaqlar altında xəzələ dönür.

Yarpaqlar açılır, könül oxşanır,
Sevimli görünür meşə, dağ, dərə.
Sən demə, gün gəlir insanlar kimi,
Ruha fərəh verən yarpaq da ölür.

Hər düşən yarpağın ardınca indi,
Gör neçə budağın ah-naləsi var.
Sevimli övladın itirən ana
Qəlbi parçalayan fəryad qoparar.

Bahar təravəti duyulan zaman,
Yenidən ağacda yarpaq doğulur.
Budağın tumurcuq beşiklərindən
Dünyaya təzə-tər yarpaq boylanır. 16.11.2009-24.11.2009

HƏKİMİN BİR GÜNÜ

Qapı döyülür, çağırırlar:
-Həkim tez ol, yardım elə!
Qoca kişi xəstələnib.
Durma tez gəl. Dərman gətir.
Ətrafdan da səslər gəlir:
-Çəkil, yol ver, həkim gəlir.
Həkim baxır, xəstə huşsuz,
Tez tutaraq əllərindən.
Göstərişin verir həkim:
-Dərmanı ver, iynəni vur.
Gözlərini açır xəstə.
Xəstə gülür, el sevinir.
-Həkim, sağ ol !-deyir dostlar.

Qapı döyülür, çağırırlar:
-Həkim tez ol, yardım elə !
Körpə uşaq xəstələnib,
Qalxıb onun hərarəti.
Yaxınlaşır bizim həkim.
Əl altında termometr,
Qoyur, baxır, bizim həkim.
Körpə uşaq od içində.
Dərman verir, iynə vurur.
Düşür onun hərarəti.
Ətrafında olanlarsa
Qışqırırlar bir ağızdan :
-Sağ ol, həkim ! Var ol, həkim !

10.02.2003

GET,DÖNMƏ GERİ

Könül xanıma

Get, dönmə geri,qoy mən bu
Kədərlə baş-başa qalım.
Yanı-m-yanım dərd əlindən,
Qovrulm,oyulum,ölüm.
Qoy bu nifrət, kin-küdurət,
Parçalasın ürəyimi.
Qoy odlansın eşqimizin
Nakam olan diləyi.
Odum olsun, közüm olsun,
Amma tüstüm olmasın.
Özüm bilim, özüm görüm
Heç kəs bunları görməsin.
Qayıtma sən, bu yanğıni
İçimdəcə mən boğacam,
Yanıb-yanıb kül olacam.
Amma geri qayıtma sən.
Mən sevəcəm ömrüm boyu,
Alışacam, odlanacam,
Amma sənə deməyəcəm.
Sən özün get həyatımdan.

09.09.09

SƏNİ AXTARIRAM

Könül xanıma

Ayaq izini görməkçün,
Yenə o parka gedirəm.
Ətrini hiss etmək üçün,
Yenə o bağa gedirəm.

Bəlkə əksin qalib deyə,
Vitrinlərə boylanıram.
Sənlə bir də rastlaşmaqçün,
O küçələrdən keçirəm.

O ağaran dan yerində,
Şəfəq saçan al səhərdə,
Gümüş kimi ləpələrdə,
Gülüm, səni axtarıram.

Açılmamış qönçələrdə,
Ətir saçan gül-çiçəkdə,
Körpələrin gülüşündə,
Gülüm, səni axtarıram.

Gözəl yazın gəlişində,
Payızın bol yağışında,
İsti yayda, qarlı qışda,
Gülüm, səni axtarıram.

Nənələrin alqışında,
Gözəllərin baxışında,
Uca-uca dağ başında,
Gülüm, səni axtarıram.

O səslənən şən nəğmədə,
Gül bitirən göy çəməndə,
Bənövşədə, yasəməndə,
Gülüm, səni axtarıram.

Aşiq olan ürəklərdə,
Xoş arzuda, diləklərdə,
Göylərdəki mələklərlə,
Gülüm, səni axtarıram.

Həm Günəşdə, həm də Ayda,
Həm ulduzda, həm də göydə,
Gülüm, bil ki, mən hər yerdə
Yalnız səni axtarıram.

21.09.2009

KİŞİ QEYRƏTİNİ ATAN VAXTIDI

Kişi qeyrətini atan vaxtıdır,
Qadın ismətini satan vaxtıdır,
Ana balasını atan vaxtıdır,
Sən bizi bunlardan qoru, İlahi.

Mərdin namərdlərə möhtac vaxtıdır.
Başkəsən, quldurun, nanəciblərin
Atının cövlanə qalxan vaxtıdır.
Sən bizi bunlardan qoru, İlahi.

Kişilər qadıntək qeybət edirlər,
Şalvar əvəzinə yubka geyirlər,
Mənliyi tapdayıb alçaqlaşırırlar,
Sən bizi bunlardan qoru, İlahi.

10.09.2009

ALLAHIM

Nəydi bu körpənin günahı, Allahım?
Niyə onu da qaçqın, köçkün doğurdun?
Nəydi məzlumların günahı, Allahım?
Daş evlərin uçurub, qamışdan qurdun?

Nə etmişdi bu bəndələrin, Allahım?
İsti yurdun çadırlarla əvəz etdin,
Səfil kimi yardımlara möhtac etdin,
Oğulların al qanına qəltan etdin.

Nəydi bu insanın günahı, Allahım?
Əcdadının qəbirləri viran oldu,
Ev-eşiyi, səltənəti talan oldu,
Vaqonlarda yaşamağa məhkum oldu.

12.09.2009

DOSTLUQ HAQQINDA

İnsan yaranandan yaranıb o da,
Dostluqdur dünyada ən gözəl nemət.
Bərkdə yoxlanırlar, boşda sınınar,
Dostluqda insana verilər qiymət.

Dostlar bir-birinin qədrini bilər,
Dostlar bir-birinə hörmət eyləyər,
Ən gözəl, ən xoşbəxt, ən şad günlərdə
Dostlar bir-birini təbrikə gələr.

Dostu olanların heç dərdi olmaz,
Dostluğa möhkəmlər heç darda qalmaz,
Dostluğa sədaqət andı içənlər
Dostunun qəlbində heç unudulmaz 17.09.2001

AY, GECƏ, DƏNİZ

Könül xanıma

Axşam düşüb, sahildəyəm,
İpək qum ayaqlarım altında.
Dəniz sakit, səma təmiz.
Ətrafımda ləpələrin şırıl səsi,
Küləklərin xoş nəğməsi.
Gecə keçir. Ay görünür.
Öz soyuq baxışlarıyla
Ətrafı seyr edir.
Mən hələ də sahildəyəm.
Sahildən işıqlı bir yol,
Ayaqlarımın altından,
İpək qumu yalayaraq,
Şıltaq ləpələrlə oynayaraq,
Dənizin ənginliklərinə doğru,
Aya kimi uzanır.
Dəniz zülmət, səma sakit.
Ətraf soyuq. Tənhalıqdır.
Mən, Ay, Dəniz, bir də
O işıqlı yol var.
Mən üşümürəm, xəyalən
Bu yolla gedirəm Aya doğru.
Çünki, orda sən varsan, sevgilim.

12.08.2009

ÜRƏYİMƏ SƏN YERLƏŞƏRSƏN

Könül xanıma

ÜRəyim nə geniş, necə də darmış?
Ora, gülüm, yalnız sən yerləşərsən.
Dünyanın nə qədər enişi varmış?
Məni ordan yalnız sən götürərsən.

Həyatın nə qədər acısı varmış,
Zamanın nə qədər gərdişi varmış,
Ömür yollarında tələlər varmış,
Məni bələlərdən sən qoruyarsan.

Sevginin nə böyük hikməti varmış,
Tanrının nə böyük kərəmi varmış,
Yaşamaq nə gözəl nemətmiş, varmış,
Məni xoşbəxtliyə sən apararsan.

30.08.2009

QALX AYAĞA, AZAD ELƏ QARABAĞI

Qardaşıma

Qalx ayağa, at üstündən
Qaçqın, köçkün kəlməsini.
Azad elə Qarabağı,
Ver düşməyə ölüm dərsin.

Al Xocalının qisasın,
Yandır evin erməninin,
Həkəriylə axıt qanın,
Şuşadaca nəslini kəs.

Viran elə İrəvanı,
Öldür, doğra, kəs dığanı,
Şəhidlərin axan qanı
Həqiqi qiymətin tapsın.

Zəngilanda çinardan as,
Topxanada qəbrini qaz,
Kəlbəcərdə başını kəs,
Haqq-ədalət yerin alsın.

Füzulidə bayraq ucalt,
Zəfər marşın Ağdamda çal,
Cəbrayıl da dığanı alçalt,
Qaçqınlığın sona gəlsin.

09.03.2003-21.09.09

SAXLA MƏNİ ÜRƏYİNDƏ

Könül xanıma

Götür məni sən özünlə,
Saxla məni ürəyində.
Dünya məni sıxıb, əzir,
Qoy yaşayım ürəyində.

Kədər səndən uzaq olsun,
Sevgin mənim qıdam olsun,
Ürəyin də evim olsun,
Mən yaşayım ürəyində.

Mən kar olum, mən lal olum,
Ac-yalavac, susuz qalım,
Ömrüm boyu dustaq olum,
Yalnız sənin ürəyində.

Fələkdən mən qisas alım,
Sən yandıqca mən də yanım,
Həm yaşayım, həm də ölüm
Ancaq sənin ürəyində.

30.08.2009

SEVGİ HƏSRƏTİNİN İFADƏSİ

Könül xanıma

Həm yaxınam, həm çox uzaq,
Deyim indi mən hardayam :
Ətrafında əsən külək,
Səmalarda parlayan Ay,
Üfüqlərdə doğan Günəş,
Buludların şaqqıltısı,
Yarpaqların pıçılıtsı,
Bulaqların şırıltısı,
Ürəyinin döyüntüsü,
Çevirdiyin vərəqlərdən
O, boylanan qəhrəmanlar,
Gözlərinin önündəki
O mənzərə, o ehtişam.
Kirpiyinin arasından,
Gözün ağı qarasından
Seçilməyən o məsafə.
Ruhundakı həyat eşqi,
Ətir saçan bağdakı gül,
Şirin- şirin ötən bülbül,
O gördüyün şirin yuxu,
Dilədiyin o xoş arzu,
Yanaqdakı öpüş izi,
Keçirdiyin şirin xəyal,
Köksündəki vuran ürək,
Dodağında doğan gülüş,
Qoruyucu bir mələyin.
Bax o mənəm, mənim gülüm.

12.08.2009

İKİ DAMLA GÖZ YAŞI

İki damla göz yaşı,
Sevincinin izimi,
Kədərinin közümü?
İki damla göz yaşı,
Sevincinin aynası,
Kədərinin damğası.
İki damla göz yaşı,
Ürəyinin yangısı,
Fəlakətin izidir,
Sevgimizin gözüdür.
İki damla göz yaşı,
Ürəyinin sözüdür,
Həqiqətin özüdür.
İki damla göz yaşı,
Yanaqda qoyduğu iz
Kədərininmi, yoxsa
Sevincinin özümü?
İki damla göz yaşı,
Nədir bunun hikməti?
Nədir bunun qiyməti?
Yanağında görünən
İki damla şəhdimi?
Yoxsa qəlbi bürüyən
Kədərdimi, eşqdimi?
İki damla göz yaşı,
Yanağında sürünən
Nifrətinin yolumu?
Bir hicranın sonumu?
İki damla göz yaşı,
Sevgi, həyat səsimi?
Yangılı bir ürəyin
Fəryadı, naləsimi?

İki damla göz yaşı,
Yanağınla axaraq,
Sevincimi səsləyir?
Kədərimi göstərir?
İki damla göz yaşı,
Bir fəlakət tufanı,
Bir məhəbbət vulkanı.
İki damla göz yaşı,
İki mələk qanadı.
Biri fəlakət yazır,
Biri səadət yazır.

07.03.2005-07.03.2009

GÖZLƏRİNDƏ YAŞ SAXLAMA

Könül xanıma

Gözlərinde yaş saxlama, yaş kədərin işarəsi,
Ürəyində dərd saxlama, ürək qəmin pərvanəsi,
Qulağında səs saxlama, səs dərdlərin zümzüməsi,
Ətrafında qış saxlama, qış çiçəyin qənimidir.
Əllərində od saxlama, od sevgini kül eyləyər.
Çaylarında buz saxlama, buz suların düşmənidir.
Dinlə həzin musiqini, eşitginən toy nəğməsin.
Ətrafında bahar saxla, gül-çiçəklər cana gəlsin,
Ürəyində sevgi doğsun, kədər səndən uzaq olsun.
Çəmənlərdə çiçək açsın, bülbüllərin səsi gəlsin,
Gözlərinə şəfəq gəlsin, könül gülsün, qəlb dincəlsin.

03.12.2009

BACIM BALASI

Bacım oğlu TELMAN bu il birinci sinfə gedir. Mənim sevincimin həddi-hüdudu yoxdur. Bu şeiri bütün balalarımıza həsr edirəm.

Necə sevicliyəm, necə də şadam,
Məktəbə yollanır, bacım balası.
Anamın adını, öz soy kökünü,
Artıq yazacaqdır, bacım balası.

Necə də xoşbəxtəm, necə bəxtəvər,
Artıq böyüyübdür, məktəbə gedir.
Evinə, elinə sevinc gətirir,
Gözümün ilk nuru, bacım balası.

Ya Rəbb, bəd nəzərdən saxla Sən onu,
Daim nura bələ onun yolunu,
Firavan elə Sən onun halını,
Daim xoşbəxt olsun, bacım balası.

Bacımın arzusu, həyat diləyi,
Atasının dayağı, arxa, köməyi,
Şükür ki, yaratdın, Ulu Yaradan,
Gözümün ilk nuru, bacım balasın.

17.10.2009

MƏNİM GÜL BALAM

Xumar balama

Allah səni xoş anında yaradıb,
Qiymətli gövhərsən, mənim gül balam.
Ülvi duyğulardan yaranmısan sən,
Ən incə sədəfsən, mənim gül balam.

Büllur saflığı var sənin cismində,
Günün şöləsi var sənin hüsnündə,
Ayın nəqşəsi var sənin gözündə,
Tanrı mələyisən, mənim gül balam.

Müqəddəs səmada doğulmusan sən,
Sonra uca göydən yerə enmisən,
Büllur bulaq kimi paksan, təmizsən,
Mələk simalısən, mənim gül balam.

Üzündən gülüşün əksik olmasın,
Xətadan, bəladan uzaq olasan,
Görüm səni daim xoşbəxt olasan,
Sən buna layiqsən, mənim gül balam.

21.06.2010

QISQANCLIĞIN İFADƏSİ

Könül xanıma

Əlim çatmır, ünüm yetmir.
Paltarlara qısqanıram.
Köynəklərin xoşbəxtidir ki,
İndi sənə toxunurlar.
Yorğana bax, qucaqlayıb
Sənin incə bədənini.
Gecəyə bax, gündüzə bax,
Alıb səni ağuşuna.
Daraq necə xoşbəxtidir ki,
Sığallayır saçlarını.
Fırçaların incə teli,
Gəzir inci dişlərini.
Pomadan nə bəxtəvərdir,
Öpür hər gün dodağını.
Rumyanaya, pudraya bax !
Ah ! Oxşayır yanağını.
Göz yaşların çox xoşbəxtidir,
Çünki evi yanağındır.
Güzgü necə bəxtəvərdir,
Baxır sənin bədəninə.
Sırğaların günü xoşdur,
Durur sənin qulağında.
Üzük necə xoşhallanır,
Sənin gözəl barmağında.
Ayaqqabın nə nazlanır,
Sənin gözəl ayağında.
Küləyə bax, layla çalır,
Sənin incə tellərinə.
Eynək məntək pərişandır,

Çünki, görmür gözlərini.
Kitablar gör necə şaddır,
Çünki, sənin əlindədir.
Kəmər niyə sevinməsin,
Axı sənin belindədir.
Bu dərdlərə dözmək olar?
Onlar sənin yanındadır.
Mənsə burda tək-tənhayam.
Oturmuşam otağında,
Qələm, vərəq qabağında.
Qovruluram, odlanıram.
Gülüm mənim, inan səni,
Hər bir şeyə qısqanıram.
Yalvarıram, gülüm, sənə,
Qoyma sənə toxunsunlar.
Sevgilinin qəlbi buna
Dözə bilməz, inan, gülüm.

02.10.2009

KAŞKI SEVMƏYƏYDİ O GÖZƏL MƏNİ

Nə yaman ayrılıq çökdü ortaya?
İlahi sevgilə sevirdi məni,
Sonu belə imişsə sevilməyin,
Kaşki, sevməyəydi o gözəl məni.

Elə oğrun-oğrun biz baxışaydıq,
Gizlincə görüşüb, qucaqlaşaydıq,
Ürək istədikcə kama çataydıq,
Kaşki, sevməyəydi o gözəl məni.

Yenə al dodaqdan öpüş alaydım,
Belin qucaqlayıb ləzzət alaydım,

Gecə, gündüz hey yanında olaydım,
Kaşki, sevməyəydi o gözəl məni.

Əl-ələ, göz-gözə, dodaq-dodağa,
Yenə iki bədən birgə olaydıq,
Soyuqda, istidə birgə olaydıq,
Kaşki, sevməyəydi o gözəl məni.

Astaca söyləyib, asta güləydik,
Sevinci, kədəri birgə böləydik,
Sonu ayrılıqmış, kaşki biləydik,
Kaşki, sevməyəydi o gözəl məni.

Sevişib, dünyanı biz unudaydıq,
Hər toxunuşdan biz ləzzət alaydıq,
Ayrılıq, hicrana həsrət qalaydıq,
Kaşki, sevməyəydi o gözəl məni.

27.10.2009

AXTARACAQSAN

Könül xanıma

Eşitdiyin səsdə axtaracaqsan,
Gördüyün gözlərdə axtaracaqsan,
Gülüşlü dodaqda axtaracaqsan,
Gəzdiyin yerlərdə axtaracaqsan,
Həm göydə, həm yerdə axtaracaqsan,
Açılan səhərdə axtaracaqsan,
Düşən gecələrdə axtaracaqsan,
Əsən küləklərdə axtaracaqsan,
Axan göz yaşında axtaracaqsan,
Uca dağ başında axtaracaqsan,
İsti baharında axtaracaqsan,

Şaxtalı qışlarda axtaracaqsan,
Yağan yağışlarda axtaracaqsan,
Boranda, çovğunda axtaracaqsan,
Dumanlı dərədə axtaracaqsan,
Şehli çəmənlərdə axtaracaqsan,
Mavi dənizlərdə axtaracaqsan,
Coşğun ləpələrdə axtaracaqsan,
Xəyalda, arzuda axtaracaqsan,
Hər yerdə, hər yerdə axtaracaqsan,
Məni heç bir yerdə tapmayacaqsan.
Tapmayıb, tapmayıb ağlayacaqsan.
Axtarıb, axtarıb soruşacaqsan:
-Niyə tərək etdin məni, candan sevdiyim?
İndi hardasan ürəkdən sevdiyim?
Mən sənə qəlbində, ürəyindəyəm.
Sən bunu görməyə qabil deyilsən.
Çünki, gözlərində qəflət toru var.

17.10.-28.10.2009

SAÇININ BİR TELİ

Könül xanıma

Saçından bir teli verginən mənə,
Asacam özümü dar ağacından.
Oxşayıb, saxlayıb, əzizləyəcəm,
Həyata bağlayan son bağım olsun.

Telinin bir ucu ürəyimdədir,
Sıyrılmış xəncərtək sancılmış ona.
Öldürmür, inlədir, yandırır məni,
Qoy, sonum saçının teliylə olsun.

Ver ipək telini oxşayım, öpüm,
Dolansın boynuma əfi ilantək.

Əzrayıl əlində can verməkdənsə,
Tellərin canımın qatili olsun.

Günəş şəfəqidir sənin tellərin,
Kor edər naməhrəm baxan gözləri.
Sevgiyə yaşayan bu aşiq canım,
Düşən tellərinə sadağa olsun.

29.10.2009

NƏ BİLƏYDİK

“Nə biləydik bu sevginin sonu yox,”
Nə biləydik sevgimizin karvanı,
Bu mənzildə lövbərini salacaq.
Bu səhrada saribansız qalacaq.

Nə biləydik ayrılığın qılıncı,
Sevgimizi iki yerə böləcək,
Nə biləydik tufan qopar, toz olar,
Sevgimizin komasını uçurar.

Nə biləydik əcəl bizi yaxalar,
Nə biləydik fələk bizə tor qurar,
Nə biləydik xoşbəxt olan sevgimiz
Bir sağalmaz xəstəliyə tutular.

Nə biləydik bu baharda, bu yazda,
Sevgimizin çiçək açan vaxtında,
Şaxta çökər, boran olar, qış olar,
Bu sevgimiz gültək solar çovğunda.

Nə biləydik toy-düynünlü bu günlər,
Bir vaxt dönüb qara günə çevrilər.

Bütün hisslər, xatirələr yığıb,
Sevgimizi dəfn etməyə çalışar.

Nə biləydik bu sevginin özü yox,
Xatirəsi yandıracaq bizləri.
Bu ocaqdan qalxan qara tüstülər,
Kor edəcək sevgimizin gözlərin.

Nə biləydik gün gələcək bu sevgi,
Bizdən küsüb yad ürəyə köçəcək.
Özgə əlin, özgə telin öpəcək,
İndi artıq özgələri sevəcək.

Nə biləydik sevgi belə kövrəkmiş.
İztiraba dözməyərək ağlayıb,
Sonra isə tərək edəcək bizləri,
Göz yaşında boğularaq öləcək.

16-17.11.2009

SEVƏN ÜRƏKLƏRƏ BU DÜNYA DARDI

Könül xanım

Sevən ürəklərə bu dünya dardır,
Buraxın mən gedim sonsuzluqlara.
Nəhəng fəzalara sığmayan eşqim,
Heç yer kürəsində qərar tutarmı?

Soruşsan nə qədər sevirəm səni,
Bütün dünya qədər, kainat qədər.
Sənə olan sevgim, məhəbbətim, bil,
Kosmosa, fəzaya sığışan deyil.

Bilirsən nə qədər sevirəm səni?
Bir həyat, bir ömür varlığı qədər.

Yerdəki, göydəki, dənizlərdəki
Bütün varlıqları sevdiyim qədər.

Özüm də bilmirəm, bu necə işdi.
Kosmosa, fəzaya sığmayan eşqim,
Bu kiçik ürəyə necə sığışır?
Yəqin sənin üçün yerdə dayanır.

10.12.2009

SƏN MƏNİM QİBLƏMSƏN

Könül xanıma

Sən mənim qibləmsən, qibləgahımsan,
Ümidim, gümanım, həm pənahımsan,
Qarşında durduğum səcdəgahımsan,
Yeganə sevdiyim gözəl xanımsan.

Tanrının verdiyi ömür payımsan,
Sevincli, kədərli ömür yolumsan,
Görən gözlərimdən, vuran qəlbimsən,
Sən mənim sevdiyim gözəl xanımsan.

Görünüşcə göydən enən mələksən,
Arzumsan, istəksən, həm də diləksən,
Həyatda qalmaqçün mənə gərəksən,
Dünyada sevdiyim gözəl xanımsan.

Aləmə yayılan səsim, ünümsən,
Dünyalar içində mənim dünyamsan,
Aydın gündüzümsən, şirin yuxumsan,
Həyatda sevdiyim gözəl xanımsan.

Həyatımda olan xoş həqiqətsən,
Yerdə yaranmısan, göydən gəlmisən?
Mələksən, hurisən, i nsansan, kimsən?
Tanrı qisməti, sevdiyim xanımsan.

19.11.2009

GÖZƏLLİKDİR, MƏHƏBBƏTDİR

Könül xanıma

Yaradanın təcəssümü,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.
Ruhu canda saxlayan da,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Günəşin şəfəq saçması,
Yerin göydə fırlanması,
Göydə Ayın dayanması,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Çəməndəki çiçəklərin,
Ətir qoxan nəfəsi də,
Bülbüllərin nəğməsi də,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Körpə fidan budaqlardan
Yarpaqların boylanması,
Yaşıl otun cücərməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Sevənlərin baxışması,
Baxışların toqquşması,
Küsənlərin barışması,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Şehli yamac, kəklik səsi,
Anasından ayrı düşən
Quzuların mələşməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Buludların nur səpməsi,
Durnaların köç etməsi,
Qaranquşun yaz müjdəsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Dağ-dərədə coşan çaylar,
Çayın göllə qovuşması,
Dənizdə bəndə düşməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Uca dağın yapıncıtək
Sıx dumana bürünməsi,
Bulaqların zümzüməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Əli hənəli qızların
Bulaqdan su daşması,
Ulduzların rəqs etməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Boynubükük bənövşənin
Qərənfilə naz etməsi,
Sevənlərin görüşməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Körpələrin gülüş səsi,
Həyat verən təntənəsi,
Oğlanın qızı sevməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Aydın səma,mavi dəniz,
Al yanaqlar,püstə dodaq,
Gözlərin bunu görməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

Sevənlərin qovuşması,
Ürəklərdə yurd salması,
Yarının səni sevməsi,
Gözəllikdir, məhəbbətdir.

30.11.09

GÖZÜMDƏ GÖZ YAŞI YANDIRDI MƏNİ

Gözümdə göz yaşım yandırdı məni,
Daha sənin üçün ağlamayacam.
Bir zaman səninçün axan göz yaşım,
Daha sənin üçün axmayacaqdır.

Bir damla göz yaşu bütün dünyanı
Yandırır,yaxmağa bəs edə bilər.
Yanaqda incitək düzülüb,durub,
Hər damla dünyanı kül edə bilər.

Dünyanı yandıran o göz yaşları,
Daha sənin üçün axmayacaqdır.
Gözümdən axan yaş sənin qəlbində,
Özünün yuvasın tapmayacaqdır.

Əgər gözlərimdə yaş doğularsa,
Elə beşikdəcə boğulaçaqdır.
Gözümdə kədərini,qəmin yerinə,
Həmişə məhəbbət doğulacaqdır.

30.12.2009

MƏNİMÇÜN DÜNYADA TƏKSƏN

Könül xanım

Mənimçün dünyada təksən,
Göydən enən bir mələksən,
Həyatda itirdiyimi
Sən geri gətirəcəksən.

Ömrümə sevinc gələcək,
Arzularım çin olacaq,
Ürəyimiz şad olacaq,
Səninlə birgə olanda.

Kədər məndən gen duracaq,
Həyatıma nur dolacaq,
Qismətimiz eşq olacaq,
Sənunlə birgə olanda.

Qış ötüşüb, yaz gələcək,
Üzümüzə bəxt güləcək,
Ürək sevirəm deyəcək,
Səninlə birgə olanda.

Səni sevdiyimi bilən
Bütün dünya, bütün cahan
“Xoşbəxt olun”-söyləyəcək,
“Yarla birgə qal”-deyəcək.

03.12.2009

ARZULARIM

Könül xanıma

Qovaq bu dünyadan qəmi, kədəri,
Cahana bəxş edək sevincli günlər.
İnsanlar hamıya can söyləsinlər,
İblisin, şeytanın işi qalmasın.

Aya, ulduzlara yollar axtaraq,
Dünya bəhrələnsin əməlimizdən.
Tapaq əlacını xəstəliklərin,
Həkimin, təbibin işi qalmasın.

Bütün pis əməldən uzaq olaq biz,
Qatillik, oğurluq tarixdə qalsın.
Baxışlar aləmə məhəbbət saçsın,
Polisin, hakimin işi qalmasın.

Biz elə bir paltar biçib-tikək ki,
Əyninə geyəndə bütün insanlar,
Xoşbəxtlik, səadət tapsınlar ancaq,
Bədbəxtlik sözünə lüzum qalmasın.

Elə bir çırağı yandırarıq ki,
Bütün kainatı nura boyasın.
Günəşin şəfəqi hər yerə çatsın,
Heç yerdə qaranlıq məkan qalmasın.

Qəlbədən könüllərə biz yollar açaq,
Ancaq xoş əməlin yolları olsun.
Ürəkdən kədəri, qəmi qoparıb
Yerində məhəbbət çiçəyi əkək.

03.12.2009

KİMƏ GƏRƏKDİR

Yazın yaraşığı güldü, çiçəkdi,
Çəməninin gözləri al kəpənəkdir.
Gəlmirsə çəməndən bülbülün səsi,
Gül-çiçəksiz bahar kimə gərəkdir!?

Qızın yaraşığı abır-ismətdir,
Kişinin qiyməti namus-qeyrətdir,
İnsanın dədəsi kişi olmasa,
Qeyrətdən danışmaq kimə gərəkdir!?

Gənclik yaranıbdır sevlmək üçün,
Ahıl çağında da pirani olmaq.
Dədəyə, babaya hörmət olmasa,
Ağsaqqalsız ocaq kimə gərəkdir!?

Ürəyin qidası sevgi, məhəbbət,
Könülün arzusu vüsala çatmaq.
Ruhu səmalara qaldırmayırsa,
Məhəbbətsiz ürək kimə gərəkdir!?

Bağbanın arzusu ağac bitirmək,
Bağının bəhrəsin,barını görmək.
Əgər alma əkir,söyüd bitirsə,
İndi bu bağ, bağça kimə gərəkdir!?

Cəhənnəm odundan qorunmaq üçün,
İnsanın arzusu cənnətdir ancaq.
Əgər bu dünyada zülüm görürsə,
O dünyada cənnət kimə gərəkdir!?

Atanın, ananın arzu-diləyi
Dünyaya layiqli övlad gətirmək.
Bir övlad vətənə layiq deyilsə,
Belə nankor övlad kimə gərəkdir!?

Torpağı qorumaq vicdan borcumuz,
Uzanan yad əli kəsməliyik biz.
Qorumayacaqsansa, qışqıraraq—
“Vətən!Vətən!”-demək kimə gərəkdir!?

Ulu Yaradanı dərk etmək üçün,
Etdiyin günahı tövbə etməkçün,
Yaşadığına şükür etmək üçün,
Allahı sevmək hamıya gərəkdir.

05.12.2009

GÖZLƏRİN

Könül xanıma

Sevgimi də əsir edib gözlərin,
Burax məni bu işıqlı cahana.
Əvəzində nə istəsən verərəm,
Gözəllərin gözlərinə köçüm, mən.

Kirpiklərin zindanımın hasarı,
Bəbəklərin azadlığın yolları,
Bağlanıbdır sevgimin də qolları,
Aç gözünü, ordan azad olum, mən.

Nə yaxşı ki, sənin gözün var imiş,
Mənim sevgim orda bərqərar imiş,
Bu işıqlı dünya necə dar imiş,
Qaytar geri, qoy gözündə qalım, mən.

Gözlərindən buraxma gəl, sən məni,
Yad nəfəslər, yad baxışlar toxunar.
Neyləyirəm bu dünyanı, cahanı,
Qoy gözündə dustaq olub qalım, mən.

Lazım deyil bu dünyanın səfası,
Axirətin cənnəti-ibtidası,
Qoy hamısı qalsın Ulu Tanrıya,
Gözlərində yaşamağım bəsimdir.

05.12.2009-07.12.2009

SEVGİN MƏNƏ QİSMƏT OLSUN

Könül xanıma

Bulud kimi göylərində sürünərəm,
Ləpə kimi sahilinə yüyürərəm,
Külək kimi əsib-əsib mən gələrəm,
Təki sənin sevgin mənə qismət olsun.

Qaya kimi yollarında dayanaram,
Dağlar kimi səmalara ucalaram,
Çaylar kimi aşıb, coşub çağlayaram,
Təki sənin sevgin mənə qismət olsun.

Çəmən kimi çiçəkləri bitirərəm,
Bahar kimi ömrünə gül gətirərəm,
Bülbül kimi nəğmələri mən qoşaram,
Təki sənin sevgin mənə qismət olsun.

Günəş kimi ətrafa nur səpələrəm,
Şimşək kimi buludlarda oynayaram,
Yağış kimi səhralara mən yağaram,
Təki sənin sevgin mənə qismət olsun.

Yollar kimi ayağına sarılaram,
Ruh kimi mən axırətdən qayıdaram,
Mələk kimi sənə dua oxuyaram,
Təki sənin sevgin mənə qismət olsun.

Kölgən kimi ardınca mən sürünərəm,
Həyatımda ancaq səni düşünərəm,
Ömrüm boyu yalnız səni sevərəm, mən,
Təki sənin sevgin mənə qismət olsun.

07.12.2009

SEVGİLİM,GÜNƏŞTƏK ÖZ YERİNDƏ QAL

Könül xanıma

Səmadır Günəşin, Ayın məskəni,
Mən sevdim Günəşi, həm də ki, Ayı.
Milyon ildir insanların arzusu,
Günəşi fəth edib, Ayda yaşamaq.

Sən də çox ürəklər arzusu oldun,
Sən də çox qəlblərə zərbələr vurdun,
Amma heç bir kəsə könül vermədin,
Sənin ucalığın bundadır, gülüm.

Əlini uzatdı bəşər övladı,
Əlçatmaz görünən uca göylərə.
Ay da insanların toruna düşdü,
İnsan göyə qalxıb, Ayla görüşdü.

Çirkli insan əli Aya dəyəndən,
Bakirəliyini itirdi O da.
Yaşardı Günəşlə ülvi səmada,
Əvvəl harda idi, gör indi harda.

Sevgilim, Günəştək öz yerində qal,
Sən göydən enmə gəl, elə orda qal,
Hər səhər üfüqdən sən göyə ucal,
Qoy mən ilham alım gözəlliyindən.

08.12.2009

PAYIZ

Könül xanıma

Payız gəlir gülə-gülə,
Ömrümüzdən keçir yenə.
Dağ boyanır al rənglərə,
Quşlar köçür isti yerə.

Qaralıbdır göyün üzü,
Bulud dolur, gah boşalır.
Yağış yağır, nur ələdir,
Payız vaxtı ömrümüzə.

Bərəkətli qızıl payız,
Yenə keçir bu küçədən.
Bağça, bağlar, çəmənzarlar
Sarı rəngə boyanırlar.

Mənim üçün bahar olan,
Toy-düynlü bu payızda
Təpdim tale ulduzumu,
Elin o gözəl qızını.

Yarpaqları saraldaraq,
Payız gəlir, xəzan olur.
Çiçək solur, ləçək solur,
Ağaclar da çılpaq qalır.

Gələn yaza çatmaq üçün,
Qış üstündən körpü salıb,
Ömrümüzdən bir payız da,
Belə keçir asta-asta.

9-10.12.2009

YARPAQLAR

Könül xanıma

Əsir asta-asta soyuq küləklər,
Titrəyir yarpaqlar, əsir yarpaqlar.
Öpür, qucaqlayır şaxta dodaqlar,
Yarpağın ömrünə payızlar gəlir.

Yarpağın qəlbinə qəmlər tökülür,
Dünən yaşıl idi, bu gün saralıb.
Əsir soyuq külək, yarpaq üşüyür,
Ağaclar yarpaqsız, paltarsız qalır.

Anasız övladtək tənha yarpaqlar
De indi hardadır, harda qalıbdır!?
Budaqdan baxdığı günlərə heyif,
Ayaqlar altında tapdalanıbdır.

Hər yarpaq bir ömür, bir həyat izi,
Ana təbiətin yetirməsidir.
Tapdanıb əzilən xəzəlin səsi,
Atılmış yarpağın ölüm səsidir.

07.-10.12.2009

TƏKCƏ YARIM MƏNİM OLSUN,BƏSİMDİR

Könül xanıma

Lazım deyil bu dünyanın dövləti,
Yalnız gözəl yarım mənim bəsimdi.
Xoş baxışı, şirin sözü,duruşu,
Qönçə kimi dodaqları bəsimdi.

Xoş baxışlı gözəl çoxdu dünyada,
Hər baxışdan atəş yağır,od qopur.
İstəmirəm yad gözlərin istisin,
Mənə ancaq yarım baxsın,bəsimdir.

Səsi sanki mələklərin nəğməsi,
Tellərini gərdəninə sərməsi,
Oturması, yeriməsi, durması,
Mənim üçün bunlar olsa,bəsimdi.

Hər gün məni işə yola salması,
Sidq ürəklə söylədiyi duası,
Qarşımdaca gülər üzlə durması,
Bundan artıq nə lazımdır, bəsimdir.

Qüsuru yox gözlərində,qaşında,
Tanrı onu saxlasın alqışında,
Gözəl dünya, gözəl cahan bir yana,
Təkcə yarım mənim olsun, bəsimdir.

14.12.2009

TƏKİ MƏNİ SEVDİYİNİ SÖYLƏ SƏN

Könül xanıma

Çiçək kimi əzizlərəm mən səni,
Təki məni sevdiyini söylə sən.
Maral kimi oxşayaram mən səni,
Təki məni sevdiyini söylə sən.

Dəniz kimi qucaqlaram mən səni,
Sahil kimi ağuşuma alaram,
Çaylar kimi məhvərindən oynaram,
Təki məni sevdiyini söylə sən.

Ceyran kimi sığallayıb öpərəm,
Gül, çiçəkdən sənə çələng hörərəm,
Canımı da sənə qurban verərəm,
Təki məni sevdiyini söylə sən.

Günəş kimi səmalarda saxlaram,
Bəbək kimi gözlərimdə saxlaram,
Yerə enmiş mələk kimi saxlaram,
Təki məni sevdiyini söylə sən.

Yağış kimi düzlərinə yağaram,
Buz olaraq dəryalarda donaram,
Bulud kimi boşalaram, dolaram,
Təki məni sevdiyini söylə sən.

Bulaq kimi çağlayaram, axaram,
Şimşək kimi göylərində çaxaram,
Ay kimi də səmalardan baxaram,
Təki məni sevdiyini söylə sən.

Sevgi kimi ürəyinə gələrəm,
Baxışım la zirehləri dələrəm,
Səni görəndə sevinərəm, gülərəm,
Təki məni sevdini söylə sən.

Qartal kimi zirvələrə qalxaram,
Ulduzlara, Günəşə yol açaram,
Səhralarda ac-yalavac gəzərəm,
Təki məni sevdini söylə sən.

Gecə-gündüz sənə dua edərəm,
Hər gün qultək qarşındaca duraram,
Eşq əlindən alışaram, yanaram,
Təki məni sevdini söylə sən.

Bu dünyadan qəm-qüssəni qovaram,
Toy-düyünlü bir şən həyat quraram,
Heç bir kəsə, yalnız sənə baxaram,
Təki məni sevdini söylə sən.

Dara düşsən Simurq kimi gələrəm,
Uğurunda hər cəfaya dözərəm,
Əzrayılın yolunu da kəsərəm,
Təki məni sevdini söylə sən.

Çağır məni, harda olsam gələrəm,
Sevincimi yalnız sənlə bölərəm,
Gülüm, səni Tanrı kimi sevərəm,
Təki məni sevdini söylə sən.

15.12.2009

GÖYDƏN GƏLƏNLƏR

Dünyanı dərk edənlərə

Bir zaman göylərdən kitab gələrdi,
İndi bomba gəlir, güllələr gəlir.
Bir zaman mələklər yerə enərdi,
İndi şəri-şeytan, böhtanlar enir.

Bir zaman göylərdən nur ələnərdi,
Yerdə bəni-Adəm deyib, gülərdi,
Peyğəmbər də göyə merac edərdi,
İndi ölüm saçan mərmilər gəlir.

Mələk qanadıyla aman gələrdi,
Ruhlar candan çıxıb göyə uçardı,
Buluddan bərəkət, yağış yağardı,
İndi başımıza fəlakət yağır.

Mələklər torpağa Ulu Tanrıdan
Xoş xəbər, xoş müjdə daşıyardılar.
İnsanlar şad-xürrəm yaşayırdılar,
İndi insan ölür, qanlar tökülür.

Onda səma da pak, müqəddəs idi,
Quşlar göy üzündə azad gəzirdi.
Elə ki, şər yerdə binasının qurdu,
İndi göy üzünə şeytan da qalxmır.

İnsanın duası göyə çatardı,
Tanrı dərgahında bağışlanardı.
Bir zaman torpağı yağış sulardı,
İndi insanların qanı sulayır.

Elə ki, fitnələr göyə yol açdı,
Tövbələr qapısı üzə qapandı.
Bir zaman xoşbəxtlik gələn qarıdan,
İndi başımıza fəlakət yağır.

Bir zaman mələklər yerə enərdi,
İnsanlar da göyə yaxın olardı.
O zaman torpağı insan əkərdi,
İndi göydən gələn mərmilər əkir.

Elə ki, halala haram qatıldı,
İnsanlıq, ləyaqət alıb-satıldı,
Qadının isməti yerə atıldı,
Allah tövbələri qəbul edərmi?

17.12.2009

FİKİR QANADLARINDA

Allahın gözəl bəndələri olan ATAM və ANAMA

Yenə yığışlıblar otağıma,
Bütün aləm, dünya, ömrüm, günüm.
Gah gözümün önündən keçirlər
Gözəl qızlar, pərilər, hurilər.
Gah Ay, Günəş, ulduzlar, planetlər,
Gah kəndimiz, atamın ocağı,
Gah çiçəkli çəmən, yaşıl meşə,
Gah Baykal gölü, Xəzər dənizi,
Gah gözəl Volqa, Amazon çayı,
Gah And dağı, Everest zirvəsi,
Gah Qobi, Atakama səhrası,
Gah Marsın qırmızı tufanları,

Gah Yupiterin yumru halqası,
Gah böyük-böyük qalaktikalar,
Gah kiçik atom zərrəcikləri,
Gah dərin Marian çökəkliyi,
Gah yazda təbiət oyanması,
Gah yayda Günəşin yandırması,
Gah payızda yarpağın solması,
Gah qışda bəyaz qarın yağması,
Gah sevdiyim gözəl gözlü xanım,
Gah incə dodağın öpüş dadı,
Gah atam, anam, bacım, qardaşım,
Gah xalqım, yurdum, Azərbaycanım,
Gah dəhşət saçan müharibələr,
Gah ac-yalavac ölən körpələr,
Gah sakit, əmin-aman ölkələr,
Gah okeanlar, kiçik nohurlar,
Gah Arktik, gah Antarktik buzlaqlar,
Gah böyük şəhərlər,kiçik kəndlər,
Gah tanış simalar, yad sifətlər,
Gah xürrəm anlar,gah ağır günlər,
Gah sevinclərim, gah kədərlərim,
Gah ağladığım, güldüyüm günlər,
Gah etdiyim yaxşı, pis əməllər,
Görüşə gəlir mina gözəllər.
Sən demə fikrin sonu yox imiş.
Elə İlahinin yaratdığı
Bu dünyanın da sonu yox imiş.
Dar otağa nələr yerləşərmiş?
Hamısı fikir qanadında gəlib,
Fikir qanadında da gedərmiş.
Bu dünya bir dar otağa, hətta
İynə ucuna da yerləşərmiş.

28-29.12.2009

İLƏHİ BƏXŞ EDİB BUNLARI MƏNƏ

Könül xanıma

Sevginin yolları daşdı, kəsəkdi,
Ürəkdən kin biçib, məhəbbət əkdı,
Sevginin bağçası güldü, çiçəkdi,
İlahi bəxş edib bunları mənə.

Sevən ürəklərdə küdurət olmaz,
Kırpik gözsüz, göz bəbəksiz durammaz,
Aşiq olmayanlar bunları qanmaz,
İlahi bəxş edib bunları mənə.

Sevən insan sevgi yeyər, eşq içər,
Bağlı qəlblər sevgi ilə açılar,
Dərdə əlac məhəbbətlə tapılar,
İlahi bəxş edib bunları mənə.

Göz bəyənilir, ürək sevir, eşq olur,
Ürək vurur damarlara qan dolur,
İki aşiq bir-birinə bənd olur,
İlahi bəxş edib bunları mənə.

Gözəlləri görən könül dincəlir,
Sevənlərin ruhu göyə yüksəlir,
Sevgi insanlara səmadan gəlir,
İlahi bəxş edib bunları mənə.

05.01.2010

DÜNYANIN DİLİ

Həyatım qədər sevdiyim qardaşıma

Yarpaqların öz dili,budağın öz dili var,

Daşların da öz dili, torpağın öz dili var.
Buludların öz dili,yağışın öz dili var,
Qurunun da öz dili,yaşın da öz dili var,
Danışanın öz dili,lalın da öz dili var,
Sazın,tarın,kamanın,dəfin də öz dili var,
Dirilərin öz dili,ölünün öz dili var,
Kitabların öz dili,qələmin öz dili var,
Ağacların öz dili,bağbanın öz dili var,
Dəmirin öz dili var,daşın da öz dili var,
Baxışların öz dili,sükutun öz dili var,
İstinin də öz dili,soyuğun öz dili var,
Qəm-kədərin öz dili,sevincin öz dili var,
Ölüb haqqa keçməyin öz yolu,öz dili var,
Sevməyin öz yolları,sevginin öz dili var,
Onların öz hissləri,sevinci,həm kədəri,
Onların öz tanrısı,öz imanı,dini var,
Bütün bunu görməyə,onun dilin bilməyə,
Ruhun olması bəsdir,gözə nə ehtiyac var.

07.01.2010

BAHAR LÖVHƏLƏRİ

Bütün sevdiklərimə

Arı gülü öpür, çəmən çiçəyi
İyləyib, qoxlayıb şirəsin çəkir.
Təbiət eşq səpir, məhəbbət əkir,
Nə bəxtəvər günlər olur baharda.

Arının dodağı gül yanağında,
Bülbülün sinəsi xar budağında.
Lalənin xalı var al ləçəyində,
Nə bəxtəvər günlər olur baharda.

Quşlar şən səsiylə nəğmə oxuyur,
Hörümçək yuvada torun toxuyur,
Gözəlin nəfəsi ətir qoxuyur,
Nə bəxtəvər günlər olur baharda.

Al-əlvan bəzənir çəmən, tala, düz,
Qayadan boylanır bənövşə, nərgiz,
Əyləşə yanında alagöz sənəm,
Nə bəxtəvər günlər olur baharda.

Yaşıl otlar qalxır adam boyunca,
Yarı qucaqlayıb öpsən doyunca,
Qönçələr açılıb çiçək olunca,
Nə bəxtəvər günlər olur baharda.

Bülbül nəğməsini oxuyub gedir,
Ana təbiətdə səfasın sürür,
Kəpənəklər uçur, bayramın edir,
Nə bəxtəvər günlər olur baharda.

Çaylar məhvərindən coşub çağlayır,
Quşlar budaqlarda yuva bağlayır,
Cavanlar toyunu yaza saxlayır,
Nə bəxtəvər günlər olur baharda.

07.01.10

AZƏRBAYCAN QADININA

Şəhid qadınlarımızın ruhuna

Kəlbəcər dağından özünü atan,
Nə qədər Saralar doğub analar.
Namusun tapdadıb kirlətməməkçün,
Gəlinlər özünü qayadan atdı.

Qeyrətinə qurban olum, ay gəlin,
Ürəkdə qoyulub uca heykəlin.
Ay dünya, ay insan, eşidin, bilin,
Həmin gün fələk də arzuya çatdı.

Gəlinlər düşdükcə dərə dibinə,
Yüksəlib, ucaldı Tanrı yanında.
Elinin namusun qorumaq üçün,
Gəlinlər özünü qayadan atdı.

26.02.2010

ŞÜKÜRLƏR EDƏSƏN GƏRƏK

Əziz və sevimli nənəm Züleyxaya

Günəş üfüqlərdən boylanan zaman,
Biz salam soyləyib alqışlar deyək.
Mavi səmalarda uçan buluda,
Yaxşı yol soyləyib uğur diləyək.

Yağış damlları nur səpən zaman,
Qarın yorğanına bürünən zaman
Torpaqdan güc alıb boy atan çiçək,
Öz kökün qəlblərdə yaşatsın gərək.

Çəməndə çiçəyi açan görəndə,
Göylərdə quşları uçan görəndə,
Bunlar qəlbimizə ilham verəndə,
Böyük yaradana şükürlər edək.

Dəniz sahillərə layla çalanda,
Səmanın qəlbinə ulduz yağanda,
Ulduzla,dənizlə tənha qalanda,
Ruhu azadlığa buraxmaq gərək.

Çaylar baş götürüb düzlərə gəlir,
Dağlar da coşaraq düzdə dincəlir.
Gah fəlakət gətirir, gah bərəkət,
Hər anın qədrini biləsən gərək.

Sevib-sevildikcə tam olur insan,
Qəlb sevir, göz görür, üz gözəlləşir.
Sənə bəxş olunan bu gözəlliyə,
Hər zaman şükürlər edəsən gərək.

08-11.01.2010

DƏNİZ.

Könül xanıma

Coşub yenə mavi dəniz,
Ləpələri göyə qalxır.
Yosunları qucaqlayıb,
Atır qumlu sahillərə.

Dayan, dəniz, çalxalanma.
Axı sahil yatır indi.
Yuyub hara aparırsan?
Sahildəki qum sənindi.

Ləpələrin şahə qalxır,
Bəs balıqlar indi harda?
Axı sənin hər gurultun,
Balıqları qorxuzurlar.

Niyə belə kükrəyirsən?
Qəzəbinə səbəb nədir?
Nə qədər də coşub-daşsan,
Sahilləri aşammazsan..

11.01.2010

ŞERİM ÜNVANINA ÇATMAYIB HƏLƏ

Könül xanıma

Yazıram gözəldən, sevgidən, eşqdən.
Yazıram yarımın incə səsindən.
Yazıram gözlərdən, qaşdan, baxışdan.
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram gözəlin xoş nəfəsindən.
Yazıram aşiqin bal öpüşündən.
Yazıram mələyin şux gülüşündən.
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram qüssədən, qəmdən, kədərdən.
Yazıram sevincdən, xoşbəxt günlərdən.
Yazıram həm pisdən, həm də yaxşıdan.
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram Tanrıdan gələn alqışdan,
Yazıram Tanrıya olan sevgidən,
Yazıram Tanrının mərhəmətindən,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram vətəndən, o yurd yerindən,
Yazıram xalqımın şəhidlərindən,
Yazıram elimin igidlərindən,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram namusdan, itən qeyrətdən,
Qarabağ boyunda çəkilən dərdən,
“Qaçqınsan!”-deyəndə sınıan qürurdan,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram Allahın ucalığından,
Yazıram şeytanın fənalığından,
Yazıram insanın ağılığından,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram gözəllə keçən günlərdən,
Yazıram ömürdən itən illərdən,
Yazıram sevdalı keçən aylardan,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram körpənin qığıltısından,
Yazıram ananın təbəssümündən,
Yazıram dünyanın təntənəsindən,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram uşaqdan, gəncdən, qocadan,
Yazıram insandan, dostdan, tanışdan,
Yazıram atadan, qohum, qardaşdan,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram bahardan, yaydan, Günəşdən,
Yazıram şaxtadan, borandan, qışdan,
Yazıram payızdan, seldən, yağışdan,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram səhərlər ötən bülbüldən,
Yazıram gündüzdən, parlaq üfüqdən,
Yazıram qürubdan, zülmət gecədən,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram həm daşdan, həm də qayadan,
Yazıram həm yaşdan, həm də qurudan,
Həm sudan, torpaqdan, həm də ki, oddan,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram ətirli güldən, çiçəkdən,
Al-əlvan boyanan gözəl çələngdən,
Yazıram yurdumun çəmənlərindən,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram ləpədən, mavi dənizdən,
Yazıram səhradan, uca dağlardan,
Yazıram tarladan, yaşıl ormandan,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

Yazıram Günəşdən, Aydan, ulduzdan,
Yazıram fəzadan, əngin kosmosdan,
Planetlər fırlanır öz orbitində,
Şerim ünvanına çatmayıb hələ.

16.01.2010

İNSAN ÖMRÜ

Mələk qanadlı balalara

Qaranlıq dünyadan aydın dünyaya,
İlk dəfə gələndə insan övladı,
Dünyanın əzabın, qəmin, kədərini,
Öz körpə qəlbiylə duyub ağladı.

Dünyanın gərdişin hiss edən zaman,
Günəş üfüqlərdə görünən zaman,
Ağlayıb, sonra da kiçik başını
Ananın köksünə sıxıb saxladı.

Qalib Yağlıvəndli

Sanki göydən gələn mələk kimidir,
Hələ günahlara bulaşmayıbdır,
İnsanlıq səddini o aşmayıbdır,
Halala heç haram qarışmayıbdır.

Gün keçdi, böyüyüb o yaşa doldu,
Tamaha, nəfisə tamam qul oldu,
İnsan cildində bir cəllad doğuldu,
Yaradan bu işə təəccüb qaldı.

Elə ki, şeytanla sazişə girdi,
Bütün pislilər də meydana gəldi.
İnsan insan ilə nifaq elədi,
Cənnətə aparın yolun bağladı.

İnsan öldürüldü, qanlar töküldü,
Şər, böhtan, haqsızlıq göyə yüksəldi.
Dözməyib bunlara ana təbiət
Küləklə, tufanla etiraz etdi.

Bu dünya gədəyə, şaha qalmadı,
Axirət dünyasını yada salmadı,
Haqqı, ədaləti gözə almadı,
Cəhənnəm oduna qərq olub getdi.

12.01.2010

YALTAQLARA

Allah sənə rəhmət eləsin ulu Sabir.

09.01.2010-cu il saat 18-də bir nəfərlə söhbət edirdim .Bu şəxs özəl universitetlərdən birinə çox çətinliklə qəbul olunmuşdu və zülmli şəkildə oranı bitirmişdi. İndi dövlətin aparıcı müəssisələrindən birində yüksək vəzifədə çalışır. Elmlər namizədi elmi adını alıb. Söhbət əsnasında məlum oldu ki, 28 yaşlı bu şəxs ömründə cəmi 3 ədəd bədii ədəbiyyat oxuyub və özünün də nə qədər dar dünyagörüşlü olduğunu bilir.

***Yaşamaq istərisək sırf əvam olmalıyız,
Atıb insanlığı bilcümlə həvam olmalıyız.***

Atıb insanlığı yaşa özün üçün,
Alçaq ol, nadan ol, amma insan olma.
Hər kim olursan ol, amma insan olma.
Yaltaq ol, söyül,döyül, içində ağla,
Yaşamaq üçün üzdə gül, quyruq bula.
Millət hər gün tarac olsa da sənə nə,
Millət ac-yalavac qalsa da sənə nə.
Gündə yüz yol öl, amma cismən diri qal.
İnsan olmaq nəyə lazım, kimə lazım,
Düzgün olmaq nəyə lazım, kimə lazım.
Yaltaq ol, yalan danış, ayrılıqlər et,
Qarnın tox olar, yaxşı günlər görərsən,
Amma mənən gündə min dəfə ölərsən.
Başqa yolu seçsən peşman olarasan.

12-15.01.2010

GEDƏMMİRƏM

*Ruhları pak göylərdən vətənimə hər an seyr edən Yağlıvəndimin
igid-şəhid övladlarına*

Bir tərədən aşıb, bir dərə keçsəm,
Otuz dəqiqəlik yoldur evimə.
Səngər qazıb, minalayıb yolumu,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Babaların izi qalıb o yerdə,
Ocaqların közü qalıb təndirdə,
Neçə boyun asılıbdır kəndirdən,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

O yollarda indi tikan bitibdir,
Evimizə gedən cığır itibdir,
Axan bulaqların gözü batıbdır,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Bağlarının ağacları quruyub,
Evimizin dirəkləri çürüyüb,
Həyətləri qarğa, quzğun bürüyüb,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Uçurulub, viran olub evimiz,
Pərən-pərən düşüb qoca elimiz,
Çöllərdə, düzlərdə qalıb qəbrimiz,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

İgidlərin qanı daşda qalıbdır,
Erməni elimi perik salıbdır,
Gör neçə papaqlar başsız qalıbdır,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Çadırdadır, vaqonda qeyrət ölübdür,
Nərgizlər, lalələr yetim qalıbdır,
Baharda bağımız xəzan olubdur,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Ağoğlan çayının suyu quruyub,
Atamın meyvəli bağı quruyub.
Çoxdandır bağımı yağış sulayır,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Qartalın, şahinin kökü kəsilib,
Bayquşlar, qarğalar göyə yüksəlib.
Bülbüllər o yerdə yuva qurmayırlar,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Daş nalə qoparır, qaya ağlayır,
O yurdum, vətənim məni səsləyir,
Azad olunmağa ümid bəsləyir,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Neçə ildir ziyarətə getmirik,
İndi orda bitən çiçək də yaddır.
O torpaq bizləri bağışlayarmı?
İndi o torpaqlar bizim olarmı?

Öz elimdə mənə qaçqın deyirlər,
Elimdə evsizəm, yurdda vətənsiz,
Yaşaya bilərmim heç ruh bədənsiz,
Gedəmmirəm, düşmən kəsib yolumu.

Susuzluqdan yanan ulu torpağı,
Qəlbimdəki qanla sulaya bilsəm,
Bir də o torpaqdan doyunca öpsəm,
Axirət cənnəti gərəyim deyil.

Baxıram, gözlərim görür yurdumu,
Erməni dağıdıb gözəl yurdumu,
Yığıb toplayacam bir gün ordumu,
Azad eləyəcəm gözəl yurdumu.

Namuslu, qeyrətli oğullarla mən,
Düşməni qovacam ana vətəndən.
Yandırır çatacam ata ocağın,
Düşmənin ayağın kəsəcəm eldən.

18.01.2010

MƏLƏYİM OL SƏN

Könül xanıma

Mikayıl, Cəbrayıl Tanrı mələyi,
Gəl mənim yerdəki mələyim ol sən.
Onlar Yaradanın elçisidirlər,
Gəl özün-özünə elçi ol, gülüm.

Onlar bu dünyaya müjdə verirlər,
Sən mənim dünyama şad xəbər gətir.
Onlar bu dünyada xeyir əkirlər,
Sən mənim ömrümü nəşələ, gülüm.

Bəd niyyət, pis əməl azdırdı onu,
Qovuldu şeytan da uca dərğahdan.
Pislikdən, günahdah kənar dayam mən,
Məni pisləklərdən uzaq tut, gülüm.

Haqqın dərğahına qovuşmaq üçün,
Tövbələr, dualar eyləyir insan.
Mələklər çiyində əməl yazırlar,
Mənim günahımı yazma sən, gülüm.

23.01.2010

BİR BUSƏ VER !

Könül xanıma

Məni oda salan gözəl,
Bir busə ver, odum sönsün.
Kərəm kimi yanırım mən,
Bir busə ver, odum sönsün.

Odum vardır, tüstüm yoxdur,
Məni sevən mələk çoxdur.
Məni yanan oda saldın,
Bir busə ver, odum sönsün.

Əl-qolumu bağlayaraq,
Sönməz oda salmışan sən.
Alışmışam, yanırım mən,
Bir busə ver, odum sönsün.

Bu sevgidən qada gələr,
Qohumların bunu bilər,
Məni oda sala bilər,
Bir busə ver, odum sönsün.

Eşq əlindən mən yanırım,
Odlanıram, odlanıram.
Yaman oda saldın məni,
Bir busə ver, odum sönsün.

Odum vardır, közüm vardır,
Amma yenə mən yanmıram.
Sən sözümü deyim sənə,
Bir busə ver, odum sönsün.

18.01.2010

HƏSRƏT NƏĞMƏSİ

Könül xanıma

Sənin həsrətindən üzülmüşəm mən,
Sev məni, həsrətə əlvida deyək.
Mən qoyum başımı dizlərin üstə,
Gülüm, bu hicrana əlvida deyək.

Uzanaq çəməndə qayğısız, qəmsiz,
Düzəndə bitibdir bənövşə, nərgiz.
Baxıb mavi göyə qucaqlaşaq biz,
Qəmlərə, kədərə əlvida deyək.

Quşlar asta-asta nəğməsin desin,
Külək həzin-həzin meşədən əssin,
Arılar çiçəyin şirəsin çəksin,
Sev məni, həsrətə əlvida deyək.

Əl-ələ tutuşub gəzək doyunca,
Qaranlıq düşərək gecə olunca,
Ulduzun nurundan alaçıq quraq,
Niskilə ürəkdən əlvida deyək.

Eşqimiz yüyənsiz at kimi qaçsın,
Yavrusu doğulmuş quş kimi uçsun,
Günəş də dünyaya öz nurun saçsın,
Zülmətə, gecəyə əlvida deyək.

Gəzişək sahilə qəmdən uzaq biz,
Ləpələr içində yaşıl dənizdən,
Sevgimin gəmisini sahilə gəlsin,
Yarım, bu dünyaya əlvida deyək.

19.01.2010

YAĞLIVƏNDƏ GEDƏ BİLMƏZSƏN

Qardaşıma

Gözüm görür, qəlbim duyur yurdumu,
İstəyirəm əl uzadıb görüşəm.
Düşmən kəsib bənd-bərəni, qoymayıf,
Bu dərd yerə, nə də göyə sığışmır.

Əl uzatsam əlim çatar o yurda,
Səs ucaltsam ünüm yetər o yurda,
Bir addım da atsam çatar o yurda,
Amma məni Yağlıvəndə qoymurlar.

İstəsən Amerikaya gedərsən,
İstəsən sən Afrikaya gedərsən,
İstəsən sən Arktikaya gedərsən,
Amma Yağlıvəndə gedə bilməzsən.

İstəsən sən dənizlərdə üzərsən,
İstəsən sən səhralarda gəzərsən,
İstəsən sən And dağına qalxarsan,
Amma Yağlıvəndə gedə bilməzsən.

İstəyirsən lap Sibirdə ov elə,
İstəyirsən Aral göldə qur tələ,
Moskvada sən qızlarla ver əl-ələ,
Amma Yağlıvəndə gedə bilməzsən.

İstəyirsən Odessada yaşa sən,
İstəyirsən Antalyada dincəl sən,
İstəyirsən lap Fransada evlən sən,
Amma Yağlıvəndə gedə bilməzsən.

İstəyirsən okeanda sür gəmi,
İstəyirsən lap raketlə göyə uç,
Öküz minib ispanlarla kef elə,
Amma Yağlıvəndə gedə bilməzsən.

19.01.2010

GÜL ÇƏLƏNGİ

Gözümün nuru bacım Meysarəyə

Hər gülün öz rəngi, öz yeri vardır,
Hər gülün öz şəkli, öz ətri vardır,
Hər gülün öz sevən bülbülü vardır,
Ətirindən doymaq olmur nərgizin.

Al rənglərə boyanıbdır qızılgül,
Kol dibində boynun bükər bənövşə,
Çəmənləri bəzəyibdir al lalə,
Ətirindən doymaq olmur nərgizin.

Qırçın donun geyinibdir qərənfil,
Ləçəklərin günə sərrib yasəmən,
Çəmənlərdə göz oxşayır süsənlər,
Ətirindən doymaq olmur nərgizin.

Ətirini yenə yayır ətirşah,
Gör necə böyüyür bağçada zanbaq,
Sanki zəng çalacaqdır zəngçiçəyi,
Ətirindən doymaq olmur nərgizin.

Nə gözəl görünür dibçəkdə kaktus,
Dağ döşün bəzəyir xarı bülbüllər,
Ən gözəl hədiyyə olardı jəsmi,
Ətirindən doymaq olmur nərgizin.

24.01.2010

CANINA QURBANAM, GÜLÜM

Könül xanıma

Gülüşün gözəldir, gülüşə qurban,
Dodağın dadlıdır, qoy öpüm ondan.
Xoş sözlər söyləyib tərənən zaman,
Dodağım onları saxlasın, gülüm.

Gözlərin zümrüdün özüdür, durub,
Gözündə məhəbbət öz evin qurub,
Kırpiklər əsgərtək keşikdə durub,
Gözünün qadasın mən alım, gülüm.

Qaşın hilal kimi hasar çəkibdir,
Sanki Tanrı onu özü əkibdir.
Gözünün üstündə yuva qurubdur,
Qaşının yerində mən durum, gülüm.

Əsir həzin külək, titrəyir telin,
İpəkdən yumşaqdır, incədir telin.
Saçın sığal üçün qəribsəyibdir,
Əllərim saçını darasın, gülüm.

Nə gözəl görünür əllərin sənini?
Tanrı savab üçün yaradıb onu.
Həyat var olduqca, dünya durduqca,
Sənin əllərindən tutaydım, gülüm.

Gərdənin sərv kimi ucalır göyə,
Cənnət hurisiylə yarışa bilər.
Tanrı dərgahına qalxmaq istəsən,
Ayağın altına baş qoyum, gülüm.

Tanrı yaratdığı nurdan doğulub,
Bəşər övladına bənzəməyirsən.
İnsantək yaranıb, mələktək yaşa,
Mən sənin canına qurbanam,gülüm.

. 21.01.2010

GÜLLƏRİN GÖZ YAŞI

Sevdiyim insanlara

Kədəri qovaraq sevinc gətirən,
İnsanın qəlbində fərəh bitirən,
Gül də ağlayarmış, dəhşətə bir bax,
Güllərin göz yaşı şəhdən olarmış.

Hər səhər çəməninin seyrinə çıxsan,
Ləçəklər üstündə şəhi görərsən.
Qəlbin həssas olsa onda duyarsan,
Güllərin göz yaşı şəhdən olarmış.

Günəş üfüqlərdən bərq vurub qalxar,
Qönçələr üstündə şehlər görünər.
An gələr, bir damla şəh də görünməz,
Güllərin göz yaşı şəhdən olarmış.

Təbiət adlanan zərgər əliylə,
Daş-qaşa tutulmuş üzüyə bənzər,
Gözəllər əlində dəmbədəm gəzər,
Güllərin göz yaşı şəhdən olarmış.

Sevənlər yarına çiçək bağışlar.
Baxışlar çiçəyin üzərindəki
Toplanıb, yığılan şehlə qovuşar,
Güllərin göz yaşı şehdən olarmış.

Çəməninin fərəhi, şah əsərləri,
Bülbülü həyata bağlayan eşqi,
Gül də ağlayarmış, dəhşətə bir bax,
Güllərin göz yaşı şehdən olarmış.

Ləçəklər üstündə toplanan damla,
Nə adi sudur, nə yağış damlası,
Kökündən ayrılıb gedən çiçəyin
Qəlbindən tökülən göz yaşdır bu.

Güllər üzərindən şehləri atar,
Sanki qəlblərindən kədər qovular.
Gözlərdə məhəbbət, üzdə təbəssüm,
Doğulan Günəşi salamlayarlar.

Çiçəklər çəməni xalıtək bəzər,
Seyrinə ceyranlar, cüyürlər gələr.
Çəməndə gəzişən gözəl qızların
Zərbafta başmağı şehlə islanar.

25.01.2010

SƏN VƏ MƏN

Könül xanıma

Biz bir bədəndə ruhla can kimiyik,
Ruhu candan ancaq ölüm ayırar.
Tanrı yazan qoşalaşmış taleyik,
Bizi ancaq Tanrı özü ayırar.

Tanrı səni mənim üçün yaradıb,
Tanrı məni sənin üçün yaradıb.
Birləşməkçün yaranmış bir bəndəyik,
Bizi ancaq itən sevgi ayırar.

Məni işıqlı dünyaya bağlayan,
Səni ürəkdən sevməkdir, əzizim.
Sənin mənə qəm-kədərlə baxmağın,
Qəlbimi həyatdan üzüb-ayırar.

Birgə olmaq Tanrı yazan qismətdir,
Səni sevmək ən gözəl bir nemətdir,
Sənsizliksə ağır cəza, dəhşətdir,
Məni səndən ancaq həsrət ayırar.

27.01.2010

İNSAN SEVMƏK ÜÇÜN GƏLİR DÜNYAYA

Könül xanıma

Sevgidən yaranıb ulu kainat,
İnsan sevmək üçün gəlir dünyaya.
Tanrı sevgisindən doğulub Adəm,
Həvvanın eşqindən köçdü dünyaya.

Məhəbbət insanı insan eləyir,
Döyünən ürəklər sevgi diləyir,
Göylər yer üzünə sevgi ələyir,
İnsan sevmək üçün gəlir dünyaya.

Sənən eşq əlindən dinini atdı,
Qərrib sevgi üçün elini atdı,
Əsli Kərəmini odlara atdı,
İnsan sevilməkcün gəlir dünyaya.

Kərəmlə Əsli, Qəriblə Şahsənəm,
Tarixdə məhəbbət, eşq üçün qalıb.
Sevənlər həmişə butasın alıb,
İnsan sevmək üçün gəlir dünyaya.

Çəmənlər sev deyir, çiçək sev deyir,
Qəlbimiz döyünür, ürək sev deyir,
O nazlı mələk də məni sev, deyir,
İnsan sevmək üçün gəlir dünyaya.

Sevginin müjdəsi gözəl körpədir,
Çəmən sevgisi güldü, çiçəkdir,
Sevgisiz çəmən də qumlu səhradır,
İnsan sevmək üçün gəlir dünyaya.

Sevilmək Allahın xoş sovqatıdır,
Sevgisiz ürəklər qəmə batıbdır,
Sevənlər həyatda haqqa çatıbdır,
Sevib-sevilməkdir insanın işi

28.01.2010

ZƏMANƏDƏN ŞİKAYƏT

Allah Qurban babama rəhmət eləsin

Dədələr həmişə kişi əkərdi,
Niyə indi bitən gədə cücərir?
Bir zaman analar igid doğardı,
İndi doğulansa qorxaq doğulur.

Gəlinin isməti, qızın namusu,
Hər zaman onunçün zinət olubdur.
İndi qız-gəlinin bədən satması,
Artıq onlar üçün peşə olubdur.

Ağsaqqal sözüylə qan barışması,
Dədədən,babadan miras qalıbdır.
Amma indi isə verilən sözlər
Nə işdə,əməldə,sözdə qalıbdır.

Ulu babalardan bir deyim qalıb,
“Oğul düşmən üçün çəpər olubdur.”
Düşmən tapdağında qalanda torpaq,
Qeyrətdən dəm vurub vətən satırlar.

14.01.2010-02.02.2010

KİŞİ DƏ QEYBƏT EDƏRMİŞ

Allah Heydər babama rəhmət eləsin

Qeybət qadın işi olub əzəldən,
İndi kişilər də qeybət edirlər.
Deyirlər günahdı, pis işdi qeybət,
Amma kişilər də qeybət edirlər.

Biri yalan bir söz atır ortaya,
Başqası böhtanla züyy tutur ona.
Girirlər tülkütək minrəngli dona,
Sən demə, kişi də qeybət edərmiş.

Əzəldən kişilər ər işi görüb,
Nahaqqın, böhtanın ağzından vurub,
İndi qadınlarla bir yerdə durub,
Amandır, kişi də qeybət edərmiş.

Həmişə pak olub kişinin adı,
Xəlvətdən, zülmətdən, qeybətdən qaçıb.
Kişilər dəyişib, zaman korlanıb,
Dəhşətdir ! Kişi də qeybət edərmiş.

04.02.2010

SEVGİ DƏ İNSANI DƏLİ EDƏRMİŞ

Könül xanıma

Sevginin yolunda din də gedərmiş,
Abır da, ismət də bada gedərmiş,
Sevmək də insana əzab verərmiş,
Sevgi də insanı dəli edərmiş.

Aşiq sevdiyindən cavab almasa,
Əhdü-peymanına sadıq qalmasa,
Sevgi ürəklərdə yerin tapmasa,
Sevgi də insanı dəli edərmiş.

Sevənə çirkin də gözəl görünür,
Sevgi həsrətindən ürək döyünür,
Məcnun sevgisiylə belə öyünür,
Sevgi də insanı dəli edərmiş.

Sevgi xəstəlikdir, tutulan bilər,
Sevgi də cavabsız qalanda ölər,
Ümitsiz sevgilər nifrətə dönər,
Sevgi də insanı dəli edərmiş.

Sevəndə dünya da xoş gəlir sənə,
Sənin sevdiyin də səni sevməsə,
Həyatı döndərib kədərə, qəmə,
Sevgi də insanı dəli edərmiş.

Sevəndə gözündə dünya da gülür,
Üzündən, gözündən nurlar tökülür,
Sevənə xoşbəxtlik, səadət gəlir,
Sevgi də insanı dəli edərmiş.

04.02.2010

ZAMANIN GƏRDİŞİ

Zamanın, dövrünün gərdişinə bax,
Yuyanda ağ yuyub, qara rəng sərir.
Aman diləyəmə aman verilmir,
İnsanın başına bəlalar gəlir.

Bir yandan sevinclər gətirir bizə,
Bir yandan kədərlər yükləyir bizə,
Günahsız qan çıxıb dünyada dizə,
Qan tökür, şər əkir, böhtan bitirir.

Allahın ətəyi üzülüb əldən,
Məzlumun fəryadı düşməyir dildən.
Dünyanın hər yükü daşınır beldə,
Yazığa, fağıra əzab gətirir.

Allahın quyusu necə dərinmiş,
Bəndənin zülmünə göz yumur O da.
Fəryadı, naləni görmək istəmir,
Bu zülmə, əzaba “Dayan! Dur!”-demir.

Haqqın düz söyləyəni dili qopubdur,
Haqqın görən gözü nurun itirib,
Nahaqq qanad açıb, göyə yüksəlib,
Əlacsız insanın qanı sorulur.

İnsan bir-birini didib dağdır,
İnsafın, mürüvvətin yolu bağlıdır.
Elə bil bununçün doğulub insan,
Fəlakət ardınca fəlakət gəlir.

04.02.2010

AZƏRBAYCAN GÖZƏLİ

Al yanaqlı, günəş üzlü, qələm qaşlı, qara gözlü,
Tanrı səni tək yaratıbdır, Azərbaycan gözəli.
Nə türk, nə ləzgi, nə gürcü, nə farsın gözəl qızları,
Sənə tay ola bilərmə heç, Azərbaycan gözəli?

Qadınların başı sənsən, üzüklərin qaşsı sənsən,
Anaların anasısan, başımızın tacı sənsən,
Bir anamız vətənimiz, bir anamız isə sənsən,
Tanrı səni tək yaratıbdır, Azərbaycan gözəli.

Tomris kim, Nigar kimi, Həcər kimi şan-şöhrətin var,
Tapdalanmaz namusun var, sındırılmaz qeyrətin var,
Neçə igid qəhrəmanlar, neçə igid övladın var,
Tanrı səni tək yaratıbdır, Azərbaycan gözəli.

Cavanşirlər, Koroğlular, Xətəilər yetirmisən,
Nizamilər, Füzulilər, Nəsimilər bitirmisən,
Babaları qeyrət ilə dünyaya sən gətirmisən,
Tanrı səni tək yaratıbdır, Azərbaycan gözəli.

04.02.2010

SEVGİDƏN BİNA QURUM

Könül xanıma

Qoy sevgidən bina qurum, gülüm sənə,
Günəş sizin evinizdə çıraq olsun.
Qoy dənizdən pərdə asım pəncərəyə,
Qoy çəməndən xalı salım döşəməyə,
Qoy buluddan paltar tikim, gülüm sənə.
Qoy səmadan örpək tutum yanağına,
Göy qurşağı belindəki kəmər olsun.
Ağ ləpələr yelpik olsun əllərində.
Qoy küləklər ipək telə sıgal çəksin,
Qoy al şəfəqlər yanağına rəng çəksin.
Gülüm, Aydan işıq çəkim yollarına,
Qoy yağışdan nur ələyim yollarına.
Ulduzlardan bəzək vurum qollarına.
Gülüm, quşlar keşiyində dursun sənin,
Bülbüllərin nəğmələri qidan olsun.
Gülüm, sənə şələlələr beşik olsun,
Gülüm, ağ dumanlar sənə yorğan olsun.
Ayağını şəh damlası qucaqlasın,
Səni ancaq gecə-gündüz qucaqlasın.
Əllərinə toxunmasın insan əli.

07.02.2010

HARA GETDİ GƏNCLİYİMİZ?

Kəpənəyin ömrü kimi nə tez keçdi gəncliyimiz?
Yollarında boran oldu, çovğun oldu, tufan oldu.
Ötən illər ömrümüzdən gəncliyi də niyə aldı?
Gəncliyimdən şirin, acı xatirələr miras qaldı.

Al laləli çəmən kimi, al şəfəqli səhər kimi,
Xoş əhvalı günləri də həm çox oldu, həm az oldu.
Qaçqınlığın tufanında gəncliyimiz bada getdi,
Ömrümüzə qara aylar, qara illər gəlib doldu.

Gəncliyimiz indi onu tərəkəyləyib, itib gedən,
Qarşısında diz çökərək yalvarsa da qayıtmayan,
Qönçə kimi açılmadan solub itən ömrü görüb,
Dağ başından axıb gələn şələlətək saçın yoldu.

Geriyə baxıram həm sevinədi, həm qəmli gəncliyim,
Çətinliyə sinə gərən qayadı, bənddi gəncliyim,
Bahar çiçəyitək niyə tez solub getdi gəncliyim?
Getsə də həyatıma yarımı gətirdi gəncliyim.

06-08.02.2010

İNSAN XİSLƏTİ

Allahdan qorxma gəl, bəndədən qorun,
Allah yaratdığına zülm eləməz.
Bəndə bir-birini öldürər, asar,
İnsanlar bir-birinə rəhm eləməz.

Tanrı yaratdığıın amanda saxlar,
Ruzili, sevincli bir həyat verər.
Bəndə bir-birinin gözünü oyub,
Özünə zülm edib, əzablar verər.

Bəndə zülümkartdı, Tanrı rəhm edən,
Bəşər övladının soyundan gələn,
Məzluma, fağıra zülümlər edib,
Özündən güclüyə quyruq bulayar.

Ata övladının, oğul atanın,
Qardaşlar bacının, arvad ərinin,
Hökm etmək üstündə başın kəsərək,
Tanrının hökmünə əl apararlar.

Mələk ruhuyla bir körpə doğulur.
İnsanlar içində böyüyərək o,
Tanrının yolunu azıb, itirir,
Amansız, qaniçən qatilə dönür.

11.02.2010

DAĞILACAQ BU DÜNYA

“Dəvə durdu, dam uçurdu” deyiblər,
İndi damı qarışqalar uçurur.
Gədə heç vaxt şaha, xana tay olmaz,
Belə getsə dağılacaq bu dünya.

İndi Qırat yoldaş olub yabıya,
Xallı bəbir xidmət edir tazıya.
İndi şirlər nökr olub tülküyə,
Belə getsə dağılacaq bu dünya.

Hər karvanı bir sarıban aparıb,
İndi isə uzunqulaq aparır.
Dünyanın qurluşu belə olmayıb,
Belə getsə dağılacaq bu dünya.

11-12.02.2010

SEVGİMİN MƏSKƏNİ

Könül xanıma

Mənə qalan cismim olub, ruhum yenə göylərdədir,
Bu günaha, çirkə batmış Yer üzündə qala bilməz.
Öz sevgisin yerdə tapıb, göy üzünə qaldırıbdır,
Bu pak sevgi, bu məhəbbət əbədidir, sənə bilməz.

Göy üzündə taxt qurulub, sevgim orda qərar tutub,
Səmələrin paklığından Yer üzünə enə bilməz.
Mənim sevgim köüllərdə yuva qurmaz, azad gəzər,
Bir ürəyə bağlanaraq əsarətdə qala bilməz.

Pak, müqəddəs, ülvi hisslər mələk donun geyib gəzər,
Pis insanın kinli qəlbi ona məskən ola bilməz.
Xoş arzular, xoş diləklər coşub daşan bir ürəkdə,
Bədxah fikir, kin-küdurət öz yuvasın qura bilməz.

22.03.2010

SEVƏCƏM, GÜLÜM

Könül xanıma

Gözün sevgimizin görüş yeridir,
Ürəyin məhəbbətçün rahat otaq.
Dilin sevgimizə nəğmə oxuyur,
Mən səni həmişə sevəcəm, gülüm.

Hər telin məhəbbət qoxuyur sənin,
Əllərin eşqimi qucaqlayıbdır.
Üzündə xoşbəxtlik məskən salıbdır,
Mən səni həmişə sevəcəm, gülüm.

Dodağın eşq deyib, sevgi diləyir,
Gülüşün dünyanı nura bələyir.
Kədər məndən qaçır, səadət gəlir,
Mən səni həmişə sevəcəm, gülüm.

Baxışın məhəbbət sorağındadır,
Səadət həm uzaq, həm yaxındadır,
Ruhum cismimi tərک etsə də, bil,
Mən səni həmişə sevəcəm, gülüm.

19.02.2010

NƏSİHƏTLƏR

Qardaşım Cabirə

Sökən olma tikan kimi,
Tikən ol sən iynə kimi.
Xəzan olma payız kimi,
Çiçək aç sən çəmən kimi.
Susuz olma çuxur kimi,
Çağla daim bulaq kimi.
Barsız olma söyüd kimi,
Meyvə yetir alma kimi.
Dayaz olma çala kimi,
Dərin ol sən quyu kimi.
Küncdə durma zülmət kimi,
Nur ələ sən Günəş kimi.
Qara olma gecə kimi,
İşıqlı ol gündüz kimi.
Avam olma nadan kimi,
Kamil ol sən insan kimi.

02.03.2010

ÖMÜR YOLU

Allah Həsərət nənəmə rəhmət eləsin

Doğulandan yol gedirik, sonu məlum,
Bu sonluğa çatmaq üçün zaman keçir.
Körpə vaxtı iməkləyib, sürünürük,
Böyüyəndə gah yeriyib, yüyürürük.
Xoş əməli bəd əmələ qarışdırıb
Bilə-bilə sonu bəlli yol gedirik.
Bu gün bizi sıxan zaman, haray salıb,
Yalvarırıq, tez gəl sabah, gecikmə sən.
Sabah bitsə nə olacaq, bizə məlum,
Dayanmırıq, yol gedirik, sonu məlum.
Doğulanlar məlum olan yolla gedir,
Başlanğıcı müxtəlifdir, sonu birdir.
Ömür keçir, son mənzilə çatmaq üçün,
Sonu məlum olsa belə, qorxuludur.
Bilirik ki, çox naməlum sonluğu var,
Bilmək olmur tutulacaq harda qərar.
Bu sonluğa çatmaq üçün tələsirik,
Son mənzilə çatmaq üçün tələsirik.

09.03.2010

QƏRİBSƏYİBDİR

Könül xanıma

Nə vaxtdır səsini eşidə bilmir,
Qulağım nə yaman qəribsəyibdir.
Nə vaxtdır qoxunu duya bilməyir,
Burunum nə yaman qəribsəyibdir.

Nə vaxtdır gözünü görə bilməyir,
Nə vaxtdır hüsnünü süzə bilməyir,
Nə vaxtdır baxşımız öpüşməyibdir,
Gözlərim nə yaman qəribsəyibdir.

Nə vaxtdır saçına sığal çəkməyir,
Nə vaxtdır əlindən tuta bilməyir,
Nə vaxtdır belini qucaqlayammır,
Əllərim nə yaman qəribsəyibdir.

Nə vaxtdır üzündən öpə bilməyir,
Nə vaxtdır “sevirəm” söyləyə bilmir.
Nə vaxtdır canından ayrı qalıbdır,
Dodağım nə yaman qəribsəyibdir.

Nə vaxtdır qəlbim də vurur, gah durur,
Köksümdən çıxmayıb, yerində durur.
Yarı görən zaman titrəmək üçün
Ürəyim nə yaman qəribsəyibdir.

19.03.2010

YARALI QƏLBİM

Ayaqları yalın, çıpaq uşağa,
Ürəyə sancılan süngü-bıçağa,
Baxıram alovu sönmüş ocağa,
Kamantək inləyir yaralı qəlbim.

Yaşamaq deyildir, əzabdır həyat,
Haqq deyib qışqırır bütün kainat,
Haqqın zəhmətini nahaq yeyəndə,
Kamantək inləyir yaralı qəlbim.

Sevgi, məhəbbəti pulla satanda,
Halalı harama qatıb, satanda,
Günahsız körpəni çölə atanda,
Kamantək inləyir yaralı qəlbim.

22.03.2010

SƏNLİ ARZULARIM

Könül xanıma

Ayı çələng kimi taxıb saçına,
Ulduzu boynuna düzəcəm sənin.
Qaranlıq guşədən gələn şəfəqdən,
Gəlinlik libası tikəcəm sənə.

Küləklər səninçün “Vağzalı” çalsın,
Ağ bulud səninçün bir fayton olsun,
Pərilər utanıb gizləndə qalsın,
Günəşi hədiyyə edəcəm sənə.

Səmada qurarıq öz evimizi,
Təbrik eyləyərlər hurilər bizi.
Yenə ləpələnsin sevgi dənizi.
Mələklər yığışb qul olsun bizə.

22.03.2010

XƏYALLARIM

Könül xanıma

Xəyal çaylarında üzüb gedirəm,
Sahili yox, mənbəyi yox, dibi yox.
Xəyal məni çox uzağa aparır,
Əvvəli yox, ortası yox, sonu yox.

Xəyallarım yumaq kimi qarışır,
Gah aranda, gah dağlarda dolaşır.
Gah savaşıır, gah yorulur, barışır,
Xəyalların adı olur, adı yox.

Xəyalım sevinclə, nurla qarışır,
Çiçəkli çəməndə gəzib dolaşır,
Dənizləri keçir, dağları aşır,
Laçın qayalarda durmaq fikri yox.

Ala gözlər xəyalımı aldadır,
Al yanaqdan, gül dodaqdan bal dadır,
Xəyalımda neçə gözəl canlanır,
Heç birinə ürəyimin meyli yox.

Xəyallarım yerdə qərar tutmayıır,
Ulduzdan ulduza yollar arayır.
Xoş arzudan xoş əmələ ucalır,
Yer üzünə qayıtmağa fikri yox.

22-23.03.2010

DÜNYA SƏNİ SEVDİYİMDƏN DANIŞSIN

Könül xanıma

Kəbnimiz kəsilsin müqəddəs yerdə,
Səcdəsinə dursun mələklər göydə.
Tanrı duasına alqış qarışsın,
Dünya səni sevdiyimdən danışsın.

Qoy sevgimiz sülh gətirsin dünyaya,
Qoy pay olsun həm Günəşə, həm Aya,
Eşqim dönsün qurumayan bir çaya,
Dünya səni sevdiyimdən danışsın.

Mələklərin nəğməsindən yaransın,
Pərilərin sevincindən pay alsın,
Hurilərin gülüşüylə ucalsın,
Dünya səni sevdiyimdən danışsın.

Mələk kimi göy üzündə yaşasın,
Yer üzündə şaxta, boran görməsin.
Eşidənlər alqış desin bu eşqə,
Dünya səni sevdiyimdən danışsın.

01.04.2010

QARDAŞIMA

Gözümün nurusan, qibləmsən, qardaş,
Hər yerdə sən mənə gərəksən, qardaş.
Anamın gözünün muradı qardaş,
Atamın sözünün qüvvəti qardaş.
Bacımın başının tacısan, qardaş,
Evimin sultanı, şahısan, qardaş.
Mənə istəklisən, əzizsən, qardaş,
Dostun, tanışların fəxrisən, qardaş.
Nə yaxşı ki, Xuda səni yaradıb,
Bu dünyada qoymayıbdır tək məni.
Darda köməyimsən, yolda yoldaşım,
Gözümün nurusan, qibləmsən, qardaş.
Ulu Tanrı xoş günündə yaradıb,
Allah səni öz haqqına ucaldıb,
Zaman bizi niyə belə qocaldıb!?
Evimin sultanı, şahısan, qardaş.

30.03.2010-02.04.2010

ADƏMİN SƏHVİ

Bir səhv addım atdı Adəm,
Qovuldu Haqq dərgahından.
Bina qurdu yer üzündə,
Oda saldı övladların.

Milyon ildir insan oğlu,
Qərar tutub yer üzündə.
Peyğəmbərin günahını
Daşıyaraq öz köksündə.

Milyon ildir peyğəmbərlər:
-Günah etmə,tövbə elə!
Deyə-deyə insanları
Haqq yoluna çağırırlar.

Nədir buna səbəb görən?
Niyə belə etdi Adəm?
Niyə Allah yaratdığı
Atdı günahkar dünyaya?

Od püskürən cəhənnəmdən,
Sıratdan da keçmək üçün,
Mələk sənə xeyir yaza,
Günahları silib-poza.

Adəm Haqqın dərgahında,
Şadü-xürrəm olan zaman,
Nə pis əməl,nə şər əməl,
Nə günahkar bəndə vardı.

Həvvanı da tutub dilə,
Şeytan zülüm etdi belə.

indi isə gülə-gülə,
Yer üzünə şər gətirir.

01-02.04.2010

KÖKSÜN MƏNƏ OCAQ OLSUN

Könül xanıma

Külək əsir, çox soyuqdur,
Qızınmağa ocaq yoxdur.
Qoy sığınım köksünə mən,
Köksün mənə ocaq olsun !

Gecə düşüb, qaranlıqdır.
Xoş məqsədə çatmaq üçün,
Gözlərindən düşən şölə
Yollarıma mayak olsun !

Bir səs yoxdur, sakitlikdir,
Qulaq həsrət xoş sözlərə.
Ürəyinin vurğuları
Gülüm, mənə həyan olsun !

Sən həmişə yanımda ol !
Bu tənhalıq sızır məni.
Biz birlikdə ömür sürək,
Bütün dünya razı qalsın !

05.04.2010

BUDUR YAZIN GÖZƏLLİYİ

Bacım balalarına

Bülbül güllə söhbət edir,
Öz sevgisin bəyan edir.
Gül bülbülə hey naz edir,
Budur yazın gözəlliyi.

Yağış yağır, çimir daşlar,
Cana gəlir çəmən, tarla.
Dağlar baxır şux vüqarla,
Budur yazın gözəlliyi.

Gül-çiçəklər üzə gülür,
Sevincini Günlə bölür,
Şair bundan ilham alır,
Budur yazın gözəlliyi.

Şırıldaıyır bulaq pəsdən,
Quşlar ötür şirin səslə,
Könül sevir çox həvəslə,
Budur yazın gözəlliyi.

Günəş gülür göy üzündə,
Gözəllərin hər sözündə
Məhəbbət var, sevgi vardır,
Budur yazın gözəlliyi.

Ləpə qumla pıçıldaşır,
Dəniz sahilə calaşır,
Bütün küsənlər barışır,
Budur yazın gözəlliyi.

Zümrüd meşə dalğalanır,
Arı uçur, bal yaranır,
Uşaqlar da fərəhlənir,
Budur yazın gözəlliyi.

Nişanlı qız toyun gözlər,
Sevən oğlan yarın izlər,
Sevən ürək yarın səslər,
Budur yazın gözəlliyi.

08.04.2010

OCAĞA XİTAB

Günəş haqqın, od haqqını uca tutub bütün haqdan,
Milyon ildir babalarım səcdə edib, ocaq, sənə !
Milyon ildir insan oğlu qızınaraq istisinə,
Həm soyuqda, həm küləkdə ocaq çatıb, od qalayıb.
Milyon ildir ümidisən, pənahısan insanların,
Ətrafında halay vurub, qurban kəsib, ocaq, sənin.
İnsanlara fərəh verən uzun dilin, birdən-birə
Nə oldu ki, qəzəblənib viran etdi vətənim?
Suçu nəydi o evlərin, o ellərin, obaların?
Zümrüd gözlü meşələrin, qızıl saçlı zəmilərin?
Şeytan kimi düşmənlərin fitvasına uyub sən də,
Bir ovucluq kül elədin məmləkəti, bütöv eli .

15-22.04.2010

AZƏRBAYCAN ƏSGƏRİNƏ

Bir neçə gün bundan əvvəl ANS TV-də verilişlərin birində göstərirdilər ki. ermənilər 1993-cü ildə Kəlbəcəri işğal edən zaman bir kəlbəcərli Azərbaycan qadını ermənilərə əsir düşüb və əlində ağ bayraq diğaların qarşısında diz çökərək onlardan birinin ayağını qucaqlayıb onu öldürməmələri üçün aman diləyərək yalvarırdı. Bunu görəndən sonra fikirləşdim ki, əgər Azərbaycan oğlunda, yəni bizdə az da olsa qeyrət, vətənpərvərlik qalıbsa ermənini məhv edənə qədər, qadınlarını həmin Azərbaycan qadını kimi qarşımızda yalvartmayınca, diz çökdürüb alçaltmayınca silahı yerə qoymamalıyıq. Bu zaman iki damla yaş kirpiklərimin arasından zorla çıxaraq üzümlə aşağı yuvarlandı. Bu heç də qorxaqlıqdan, acizlikdən axan göz yaşı deyildi. Tapdalanan, ləkələnən namusumuzun, sındırılan qürurumuzun, alçaldılan mənliyimizin üsyan səsiydi. Məni qisas almağa haraylayırdı.

Namus üstə hər gün neçə baş kəsilir,
Ləkələnib anaların ləyaqəti.
Kəlbəcərdə itirdiyin qeyrətini
Qaytar geri, ey Azərbaycan əsgəri.

Süngü elə nifrətini, qəzəbini,
Ver düşməyə cəhənnəmin əzabını.
Sən də ağlat erməninin anasını,
Qeyrət göstər, ey Azərbaycan əsgəri.

Tut əlindən, qoyma dizi gəlsin yerə,
Qaldır göyə Azərbaycan anasını.

Kəlbəcərdə itirdiyin qeyrətini
Qaytar geri, ey Azərbaycan əsgəri.

Erməninin qadınını alçalt sən də,
Erməninin balasını yalvart sən də.
Qoyma güllə dəysin Vətən torpağına,
Sipər ol sən, ey Azərbaycan əsgəri.

Anaların, bacıların ah-naləsin,
Bulaq kimi saf qızların intiqamın,
Səma kimi pak gəlinin qisasın sən,
Al dığadan, ey Azərbaycan əsgəri.

Erməninin beşikdəcə boğ körpəsin,
Laçın dağlar, şiş qayalar azad olsun.
Yurd-yuvadan perik düşən el-obanı,
Qaytar geri, ey Azərbaycan əsgəri.

Dığa bizim anamızı diz çökdürüb,
Namusumuz, qeyrətimiz ləkələnib.
Tök dığanın murdar qanını, bu ləkəni
Təmizlə sən, ey Azərbaycan əsgəri.

Yalvarsa da erməniyə aman vermə,
Diz çöksə də silahını yerə qoyma.
Anamızı ağladıbdır, dığaların
Kökünü kəs, ey Azərbaycan əsgəri.

13.04.2010

VƏTƏN HARAYI

Rəhmətlik şəhid-qəhrəman dayım Maisin-Qəmlonun ruhu şad olsun

Haça gədik, Kəkilli dağ,
İndi düşmən əsirisən.
Bir zamanlar babalarım
Sənən üstə at çapıblar.

Ağoğlançay, murdarlayır
Düşmən sənə pak suyunu.
O müqəddəs sularından,
Neçə igid su içibdir.

Mənə yazıq Yağlıvəndim,
Çal-çağırın yasa dönüb.
Bülbüllərin ötən yerdə,
İndi bayquş yuva qurub.

Güllü dərə, Taxta düzü,
Ermənilər əkir sizi.
Sizdə olan şum izləri,
Ürəyimdə şırım salıb.

Gəl vuruşaq vətən üçün,
Azad edək elimizi.
Bütün dünya bilsin bunu:
QARABAĞIM AZAD OLUB.

15.04.2010

İLK MƏHƏBBƏT

SEVƏNLƏRƏ

Həyata yenidən gəlmək də olar,
Yenidən sevilib, sevmək də olar,
Yenidən doğulub, ölmək də olar,
Ancaq ilk məhəbbət bir daha olmaz.

Qış gedər, yerinə bahar, yay gələr,
Çəməndə yenə də çiçəklər açar.
Bülbül qızılgülə nəğmələr qoşar,
Ancaq ilk məhəbbət bir daha olmaz.

Zümrüd dəniz kimi meşə bərq vurur,
Gün keçər, yerinə yeni gün gələr,
Ürək eşqə düşüb yenidən sevər,
Ancaq ilk məhəbbət bir daha olmaz.

Gün batar, qaranlıq, zülmətlər çökər,
Dan yeri ağarar, Günəş doğular,
Qəm gedər, yerində məhəbbət qalar,
Ancaq ilk məhəbbət bir daha olmaz.

22.04.2010

AZAD OLAR QARABAĞ

Qarabağlılara

Gün gələr ki, azad olar Qarabağ,
Qaçqınlar, köçkünlər yurduna dönər.
Kəndləri tikilər, şəhər qurular,
Qarabağ yenidən cənnətə dönər.

Heratı üstündə qisas alınar,
Tar-kaman köklənər, qaval çalınar,
Dağlara çiçəkdən xalı salınar,
Qarabağ yenidən cənnətə dönər.

Çəməni çiçəklər, güllər bitirər,
Buludlar dağlara yağış gətirər,
İgid oğulları bir də yetirər,
Qarabağ yenidən cənnətə dönər.

Hər yerdən toy-düyün səsi ucalar,
Bülbül gülü, gül bülbülü qucaqlar,
Düzündə yenə də ceyranlar otlar,
Qarabağ yenidən cənnətə dönər.

Bulaqlar başında şənliklər olar,
Meşəsi, çəməni min rəngə çalar,
Xeyir-duasını göylərdən alar,
Qarabağ yenidən cənnətə dönər.

Qara buludları çəkilib gedər,
Müxənnət düşməni qırılıb itər,
Fəlakət yurdumu qaçıb tərək edər,
Qarabağ yenidən cənnətə dönər.

Xaintək uzanan əllər kəsilər,
Yağışla yuyular, təmiz,pak olar,
İnsanlar anatək ona sarılar,
Qarabağ yenidən cənnətə dönər.

10.12.2009-23.04.2010

YAĞIŞ

Yağış yuyur yarpaqları,
Yarpaq sanki cilvələdir.
Tər yarpaqlar şəfəq saçır,
Sevən könlə nəşə gəlir.

Yağış yağır narın-narın,
Hər damlada həyat səsi.
Sanki göydən yer üzünə
Nur ələdir, həyat gəlir.

Yağış döyür pəncərəni,
Bulud adlı bəstəkarın,
Bəstələdir şən nəğməsi,
Ürək duyur, cuşa gəlir.

Büllür kimi saf damlalar,
Cilalanır buludlarda.
Göy üzündə paklanaraq,
Mələk kimi yerə gəlir.

29.04.2010

BU SEVGİNİN ÖMRÜ NİYƏ QISAYMIŞ?

Könül xanıma

Bu sevginin ömrü niyə qısaymış?
Günəş doğulandan batana kimi,
Qönçə açılandan solana kimi,
Ocaq alovlanıb yanana kimi.

Bu sevginin ömrü niyə qısaymış?
Göz yaşı yanaqdan axana kimi,
Bahar yağışları yağana kimi,
Arı neştərini sancana kimi.

Bu sevginin ömrü niyə qısaymış?
Səmanı buludlar alana kimi,
Göydə ildırımlar çaxana kimi,
Ulduzlar səmaya çıxana kimi.

Bu sevginin ömrü niyə qısaymış?
Gözləri yumaraq açana kimi,
Ayın ilk şəfəqi saçana kimi,
Dünyaya qaranlıq çökənə kimi.

Bu sevginin ömrü niyə qısaymış?
Həyatın başından sonuna kimi,
Bir ömür sonluğa çatana kimi,
Pərvanə şamlarda yanana kimi.

03.05.2010

SƏNİ SEVMƏKÇÜN GƏLDİM DÜNYAYA

Könül xanıma

Fırlanır, hərlənir bütün kainat,
Gəlimli, gedimli, şirindir həyat.
Ulduz səyyarəyə belə söyləyir,
Mən səni sevməkçün gəldim dünyaya.

Bülbül gülə, gül Günəşə söyləyir,
Günəş Aya, Ay səmaya söyləyir,
Səma yerə, yer də çaya söyləyir,
Mən səni sevməkçün gəldim dünyaya.

Dəniz ləpəyə, ləpə quma söyləyir,
Göy buluda, bulud qara söyləyir,
Su damlaya, damal gölə söyləyir,
Mən səni sevməkçün gəldim dünyaya.

Çəmən gülə, gül arıya söyləyir,
Arı bala, bal da şana söyləyir,
Bağban bağa, bağ budağa söyləyir,
Mən səni sevməkçün gəldim dünyaya.

Düzən dağa, dağ qayaya söyləyir,
Dağ buzlara, buz da qara söyləyir,
Bahar yaya, yay payıza söyləyir,
Mən səni sevməkçün gəldim dünyaya.

Alov oda, pərvanə şama deyir,
Ürək qana, qan damara söyləyir,
Göz gördüyü gözəlliyə söyləyir,
Mən səni sevməkçün gəldim dünyaya.

Ürəkdə məhəbbət, gözdə sevinclə,
Üzünü tutaraq Böyük Allaha,
İnsan sevdiyinə belə söyləyir:
Mən səni sevməkçün gəldim dünyaya.

03-07.05.2010

ÖMRÜMÜZDƏN GEDƏN İLLƏR

Acılı, şirinli xatirələrlə
Bir il də ömrümü belə tərək edir.
Fəsilər ötüşür, dövran dəyişir,
Yaşımın üstünə bir yaş da gəlir.

Zaman dayanmayırdövr edib gedir,
Günəş üfüqlərdən boylanıb gedir,
Günlər bir-birinə calanıb gedir,
Yaşımın üstünə bir yaş da gəlir.

Sevənlər qovuşur, kama çatırlar,
Küsənlər barışır, qəmi atırlar,
Aylar qaça-qaça ilə çatırlar,
Yaşımın üstünə bir yaş da gəlir.

01-04.01.2010

BƏSTƏKAR TƏBİƏT

*Tanrının böyüklüyü qədər sevdiyim ANAM MİNARƏ
xanıma*

Bütün nadir səslər təbiətindir,
Bütün mahir ifa təbiətindir.
Çaylar necə mahir bəstəkar imiş,
Hər notun yerini necə bilirmiş.
Bülbüllər nə gözəl müğənni imiş,
Bütün “boğaz”ları yerində imiş.
Dərələr incə bir qaval kimiymiş,
Yaranan səsləri əks etdirirmiş.
Küləklər çox şirin mahnı yazırmış,
Duyanın ruhu da göydə azırmış.
Təbiət nə gözəl səhnə qururmuş,
Çəmən arenadır, Günəşsə işıq.
Fəsillər çox mahir dirijor kimi,
Dəyişir hər fəslə uyğun ritmi.
Harmonik rəqsləri eyləyir yarpaq,
Nəqarət söyləyir titrəyən budaq.
Könüllər oxşayır dalğa oyunu,
Qayalar nə sakit seyr edir bunu.
Kreslo yerinə qalın kölgələr,
Əyləşir orada seyrə gələnlər.
Bütün nadir səslər təbiətindir,
Bütün mahir ifa təbiətindir

31.05.2010

EŞQİMİZİN FƏRYADI

Könül xanıma

Eşqimiz ah çəkdi, fəğan elədi,
Bu soyuq baxışdan aman dilədi,
Görənin bağırını qana bələdi,
Ona belə baxış lazım deyildi.

Dayandı sevginin yol ayrıcında,
Bilmədi nisgilə, sevincə gedə.
Həsrətlə boylandı ötən anlara
Dedi: ötən anlar heyif deyildi?

Özünü salaraq hicran oduna,
Üz tutdu nisgilin qəmli yoluna.
Küskün-küskün baxıb yolun sonuna,
Dedi: bu yol mənə lazım deyildi.

Qayıtdı geriyə hövlanak birdən,
Ürəyi dururdu elə bil hərdən.
Sevginin yoluna çataraq birdən,
Dedi: ora getmək lazım deyildi.

Yadına düşürdü soyuq baxışlar,
Deyirdi: görəsən məni bağışlar?
Qəmdən bükülmüşdü qəddü-qaməti,
Elə bil əvvəlki o eşq deyildi.

Yenə də ümidlə geri qayıtdı,
Üzündə məhəbbət şimşəyi çaxdı.
Təzədən yerləşib ürəyimizə,
Bu qəlbi tərək edib gedən deyildi.

09.04.2010-20.05.2010

YAĞIŞ DAMLASI

Səmadakı buludlardan
Süzülərək axıb gələn,
Təbiətin göz yaşdır,
Tanrının nur alqışdır.

Qan torpağın ürəyindən
Buxarlanıb göyə qalxır,
Səmalarda toplanır.
Bulud gülür, yağış yağır.

Balasından ayrı düşən
Ağbirçəkli ana kimi,
Buludların gözlərindən
Yaş ələnir, o ağlayır.

Yağış yağır, damla qopur,
Topa-topa ağ buluddan.
Damla varsa bulud vardır,
Damla yoxsa bulud yoxdur.

Hər damlada ruh var, can var.
Bir olanda bulud kimi,
Tək olanda yağış kimi
Ömür sürüb, yaşayırlar.

Yağış yağır, bulud ölür,
Təbiət də cana gəlir.
Qəribədir, biri ölür,
Bu ölümdən yer üzünə
Yenicə bir həyat gəlir.

10-24.12.2009

**MƏMMƏD ARAZIN “DÜŞMƏN QABAĞINDAN
QAÇAN KİŞİLƏR” ŞEİRİNƏ CAVAB**

Əgər bu xalq vuruşmursa,
Əgər bu xalq döyüşmürsə,
İyirmi min şəhid qanı
Hardan axıb, Məmməd Araz?

Namusunu atıbdısa,
Döyüslərdən qaçıbdısa,
Hər bir kənddə, hər şəhərdə
Hardan oldu şəhid qəbri?

Vətəninə dəyməməkçün,
Sınəsini güllələrə
Sipər edən vətən oğlu,
Bu millətin oğlu deyil?

Əgər bu xalq qorxaqdırsa,
Mərmərlərə bəzək vuran
Oğulların şəkilləri,
Bəs hardandır, Məmməd Araz?

Qız-gəlinin namusunu
Qorumaqçün, əziz canın
Tank altına atan oğul
Bu millətin oğlu deyil?

Azərbaycan övladları,
Azad edib Qarabağı,
Sonra belə söyləyəcək:
..... Məmməd Araz.

31.05.2010

AZƏRBAYCAN DASTANI

(Poema)

Ən müqəddəs insanlardan biri olan ATAM BƏYLƏR müəllimə. 01.05.2001-ci il tarixdə Qobustan qayalıqlarında oldum və xəyalən "Qaval daşı" ilə söhbət etdim.

Dedim: "Qaval daşı", elin göz yaşı,
Ümidim, pənahım sənədir ancaq.
Bu elin, bu yurdun tarixini sən,
Danışsan, söyləsən nə olar axı?
Birdən dilə gəldi bu "Qaval daşı",
Söylədi elimin qəm yaddaşını.
Dedi: "Min-min illər bundan əvvəldə,
Məndə çalınardı elin cəngisi.
Yığılıb gələrdi uzaq ellərdən,
Ulu Təbrizimdən, gözəl şəhərdən,
Dəmir Qapı Dərbənd, Nəqşi-Cahandan,
Şəkidən, Şirvandan, Muğan çölündən,
Ərdəbil, Marağa, Xoydan, Mərənddən,
Gözəl Qarabağdan, Azıx elindən,
İgidlər gələrdi, yallı gedərdi,
Oxuyar, oynayar, şənlik edərdi.
Çaxmaqdaş çaxaraq tonqal çatardı,
Cəngi sədasiyla qurşaq tutardı.
Sonra qayıdaraq öz ellərinə,
Gələn il bu vaxtı gözləyərdilər.
Elin adətiydi, yaz gələn zaman,
Hər il keçirərdi bu şənlikləri.
İskəndər də gəlib burdan köç etdi,
Ərlərin şöhrəti onunla getdi.
Neçə qərinələr, neçə il ötdü,
Ərənlər torpağın qəlbinə köçdü.
Həmin igidlərdən əsər qalmadı,

Elin adəti də belə pozuldu.
Daha sonra bu torpaqda yarandı
Manna, Atropatena, Albaniya.
Əmin-aman yaşayırdı yurdumuz,
Firavan bir həyat qurdu xalqımız.
Xoş gəlmədi görənlərin gözüne,
Yollandılar xəbisliyin izinə.
Romalılar basqın etdi bu yurda,
Cəsədləri qida oldu boz qurda.
Keçsə də Arazı Kirin qoşunu,
Tomris onun kəsdi keçəl başını.
Girdimantək qalasını tikərək,
Cavanşir də öz bayrağın ucaltdı.
Bu yerlərə ərəb də, fars da gəldi,
Babəkin əliylə onlar əzildi.
Sonra bu eli qorudu Rəvvadi,
Saci, Salari, Şirvanşah, Şəddadi.
Bu zaman Nizamilər, Xəqanilər,
Qazilər, Nəsimilər yetişdilər.
Daha sonra bu torpağa Çingizxan,
Əmir Teymur, osmanlı Sultan Səlim,
Bəd niyyətlə, qurd xislətlə yenidən,
Ayaq basıb, taladı vətənim.
Bu yurdda yaşardı igid oğullar,
Onlar da düşməndən qisas aldılar.
Koroğlu Qıratı kişnədən zaman,
Düşmənlər həmin an təslim oldular.
Həmin vaxt ağqoyunlu Uzun Həsən,
Sara xatun, Qara Yusif, Cahan şah,
Düşmənlə qəhrəmantək vuruşdular,
Vətənin namusunu qorudular.
Daha sonra bu torpaqda yarandı
Azərbaycan Səfəvilər dövləti,
Başçısıydı Şah İsmayıl Xətai.

O birləşdirdi Dərbəndi şimaldan,
Təbrizi şərqdən, Əcəmi cənubdan,
Qarsı isə qərbdən vahid dövlətdə.
Uzun sürmədi bu xürrəm növraq da.
Qaniçən Nadirin talanlarından,
Körpə də, yaşlı da, qız da, gəlin də,
Hətta bu torpaq da qan ağlayırdı.
Nadir kor elədi Muğan elini,
Kəsdirdi haqq deyən xalqın dilini.
Borçalı da gürcüyə peşkəş oldu,
Vətənimin tamlığı da pozuldu.
Gürcü çarı Gəncəyə hücum etdi,
Əzilərək, tazitək qaçıb getdi.
Osmanlı aldı Urmiya, Van gölünü,
Fars da qurdu Muğanda qan gölünü.
Bu dərdə də dözmək olardı,ancaq
Bakıda, Qubada, Xoyda, Şəkiddə,
Naxçıvanda, Qarabağda, Mərənddə,
İrəvanda, Ərdəbildə, Dərbənddə
Xanlıq adıyla yurdumun sinəsi,
Neçə yerdən qılıncla parçalandı,
Bu vətənin namusu tapdalandı.
Bununla da bütün birlik pozuldu,
Vətənimiz bəlalara tuş oldu.
Fətəli xan hücum çəkdi Bakıya,
Əmir Həməzə viran etdi Dərbəndi.
Qacar gəlib Şuşanı işğal etdi,
İbrahim də qaçıb vətəndən getdi.
İgidlər də yığışaraq Qacarın
Başın kəsib itlərə yem etdilər.
Sonra ruslar at səyridib gəldilər,
Qarabağda, Bakıda dincəldilər.
Vətənimi parçalayıb, yandırıb,
Araz ilə iki yerə böldülər.

Xan Araz qanlı-bıçaq oldu yurda,
El qaldı həm o tayda, həm bu tayda.
İbrahim xan Xankəndində doğrandı,
Cavad xan da al qanına boyandı.
Hər tərəfdən riyakar ermənilər,
Dəstə-dəstə Qarabağa gəldilər.
Asta-asta həzm edibdir erməni,
Zəngəzru, İrəvanı, həm Göyçəni.
Qadıntək ismətliydi Göyçə gölü,
Onu da murdarladı düşmən əli.
Müqəddəs, ulu vətən çirkə batdı,
Dar ayaqda nanəcib elin satdı.
Zaman-zaman torpağı payladılar,
Bu yurdun sərvətini taladılar.
Gözəl Dərbənd rusun əlində ağlar,
Ulu Təbriz fars zülümündən inlər.
Borçalı da olub gürcü tapdağı,
Zəngəzuru ermənilər qopardı.
Bu bəlanın kökü nədir görəsən?
Bu bəlalər nə vaxt sona yetəcək?
Elə bil ki, bitməyəcək fəlakət,
Parçalanıb, talanacaq məmləkət.
Ulu Tanrı eşitdi bu söhbəti,
Göstərdi O düşmənlərə dəhşəti.
İlahinin lütfü bizə göründü,
Məmləkətim al şəfəqə büründü.
Rusların da taxtı tarü-mar oldu,
Sanki yurdum lap təzədən doğuldu.
İnsanlar da son qoyaraq ələmə,
Xoş xəbəri yaydı bütün ələmə:
— Azərbaycan köləliyi atıbdır,
Xalqımız da istiqlalə çatıbdır.
Həm dənizdən, həm Günəşdən, çəməndən,
Şanlı, uca bayrağımız toxundu.

Yurdumuzda gözəl işlər görüldü,
Məktəblərdə şən nəğmələr oxundu.
Bütün ölkə çil-çırağa boyandı,
Söndürülmüş bütün ocaqlar yandı.
Çox çəkmədi bu növraq da pozuldu,
Millətimə dərin quyu qazıldı.
Şimal yeli qara bulud gətirdi,
Xalqımızın istiqlalın bitirdi.
Gül-çiçəklə qarşılayıb deyirdik,
“Qızıl ordu” xalqı “xilas” edəcək.
Bilmirdik ki, ”Qızıl ordu” gələndə,
Başımıza çox bəlalər gələcək.
Züü tutanlar, dəf vuranlar yığışdı,
Asta-asta aralıq da qızışdı.
Cümhuriyyət yerlə yeksan edildi,
Yerində də qanlı Şura quruldu.
Ulu xalqın qolları da buxovlandı,
Azərbaycan torpağı da tapdalandı.
Vətənimin altı, üstü hey talandı,
İki fikir,iki ümid haçalandı.
Azadlığı üstün tutan baltalandı,
Qul olmağı üstün tutan sağ qalandı.
Gəldi yenə ölüm saçan bir proses,
“Repressiya !” — qışqırırdı məchul bir səs.
İşə düşdü Stalinin “ət maşını”,
Tikələri ətdən deyil bu maşının.
İnsanlardır, böhtanlanmış yazıqlardır,
Üləmələr, həm qocalar, uşaqlardır.
“Sən düşmənsən !” deyə-deyə məhv etdilər,
Dənizlərdə, dəryalarda qərq etdilər.
Sındırıldı bu millətin iradəsi,
Dəyişildi babaların əqidəsi.
Beynəlmiləl adı verib qandırdılar,
Əyilməyən qürurunu sındırdılar.

Böyük bir xalq parçalandı, azaldıldı,
Bu xalq indi mütiliyə öyrədildi.
Hər yetənə əl çalındı, gül atıldı,
Yaltaqlığa öyrədildi, alçaldıldı.
Mənliyini, kimliyini atdı millət,
Qardaşını, bacısını satdı millət.
Belə getsə öz soykökün itirəcək,
Mərd yerinə qorxaq, nadan yetirəcək.
Tarixlərə nəzər salsan görərsən ki,
Qeyrətini qılınc edib, qalxan edib,
Haqsızlığa üsyan edib mənim xalqım,
Öz qanıyla tarix yazıb mənim xalqım.
Bu zülümə, bu sitəmə dözə-dözə,
Birdən belə sual doğdu qəlbimdəcə:
İndi bəyəm bütövsən sən, Azərbaycan?
İndi bəyəm müstəqilsən, Azərbaycan?
Əlli milyon xalqın gözü səndə qalıb,
Hər yetənlər torpağından pay qoparıb.
Görmürükmü başımıza gələnləri?
Görmürükmü yurdumuzu bölənləri?
Bir bədəni neçə yerə bölmək olar?
Neçə dəfə təcavüzə məruz qalar?
Bir vətənin neçə dənə canı olar?
Bölünməsən yaşamağın müşkül olar?
Niyə hamı haralısan deyib durur?
Niyə hamı özü üçün çadır qurur?
Əlincəsi, Araz çayı, Qız qalası,
Bu millətin hünərinin şahididir.
Zaman bizim əksimizə dövr elədi,
Gül adıyla başımıza kül ələdi.
Gün dolandı, aylar ötdü, illər keçdi,
Haykanuşlar, vartanuşlar işə keçdi.
Bəlalərin biri gəldi, biri getdi,
Mizan, düzən rus əlində itib getdi.

Sumqayıtda fitnə-fəsad törətdilər,
Xalqımızı bəlalara sövq etdilər.
Qarabağı qara rəngə boyadılar,
Obaları yandırdılar, taladılar.
Qanlı şənbə qara yel tək gəldi yurda,
Cəlladların əli qana batdı burda.
Rus tankı tapdaq etdi millətimi,
Qanla yazdı xalqım şərəf tarixini.
Hamı dedi: "Məhv ol ! Məhv ol ! İmperiya !"
Zaman gəldi, çökdü qanlı imperiya.
Zaman gəlib, məqam gəlib yetişibdir,
İndi dövrən həmin deyil, dəyişibdir.
Vuruş ! Vuruş ! Azad ol sən, Azərbaycan !
Dünya sənə qurban olsun, Azərbaycan !
Bu torpağın uğrundaca ölənləri,
Uf demədən öz canını verənləri,
Bu torpağın yetirdiyi ərənləri
Hansı ana doğa bilər, Azərbaycan !
Vətənimin ürəyində Qarabağ tək
Dərd boylanır, ocaq yanır, ləkə qalır.
Xocalı da yerlə yeksan edilibdir,
Bəyaz qar da qızıl qana bələnibdir.
Şuşa, Laçın, Kəlbəcər də, Qubadlı da
Bir-birinin ardındanca getdi bada.
Zəngilanı, Cəbrayılı viran oldu,
Füzulini, Ağdamı da düşmənlər aldı.
Didərginlik, səfalətlər başlandı,
Eli atıb, çadırlarda yurd salındı.
Bu müsibət azmış kimi, lap yenidən
Orda tayfa, burda tayfa baş qaldırdı.
Vay ! Vətənimə parçalayan həmin plan,
Hər küçədə, hər dərədə bir təzə xan.
Nə yaxşı ki, mənə xalqım üstün gəldi,
Azərbaycan xanlıqlardan xilas oldu.

Amma bəlan əksilməyib, Azərbaycan !
İndi bəyəm bütövsən sən, Azərbaycan?
Hanı sənin Təbrizdəki qardaşların?
Hanı sənin Kərkükdəki soydaşların?
Hanı sənin Dərbənddəki bacıların?
Hanı sənin Borçalıda qalan elin?
Hanı sənin Zəngəzurda itən dilin?
Hanı sənin Qarabağda batan elin?
Gün gələcək, ətrafıma el gələcək,
Azadlığın şən nəğməsin söyləyəcək.
Birləşəcək həm Təbrizim, həm Borçalım,
Həm Dərbəndim, Zəngəzurum, Qarabağım.
Onda isə bütün dünya söyləyəcək:
“SƏN BÜTÖVSƏN, YENİLMƏZSƏN, AZƏRBAYCAN !”
“Qaval daşı” vətənimin tarixini
Həm söylədi, həm yaşadı mənə birgə.
Vətənimin hər yerində Azərbaycan oğulları,
Yüksəldəcək Azərbaycan bayrağını.
VURUŞ ! VURUŞ ! AZAD OL SƏN, AZƏRBAYCAN !
05.08.2001-10.06.2010